

TIẾNG CỦA DẤU HIỆU

Cứ đứng chỉ một lát trong sự Hiện diện của Chúa. Chúng ta hãy đọc từ Lời Ngài, trong Xuất Hành, chương thứ 4.

...Môi-se trả lời và thưa rằng, Nhưng, này, họ sẽ chẳng tin tôi, cũng chẳng nghe lời tôi: vì họ sẽ nói rằng, CHÚA đã chẳng có hiện ra cùng người đâu.

Và CHÚA phán cùng người rằng, Trong tay người cầm vật chi?...người thưa rằng, Một cây gậy.

Và Ngài phán rằng, Hãy ném nó xuống đất đi. Và người bèn ném nó xuống đất, và nó hóa ra một con rắn; và Môi-se chạy trốn nó.

Và CHÚA bèn phán cùng Môi-se rằng, Hãy giơ tay người ra, và nắm đuôi nó. Và người giơ tay ra, và nắm lấy nó, thì nó hườn lại cây gậy trong tay người:

Ấy để cho chúng nó tin rằng CHÚA Đức Chúa Trời của tổ phụ mình, là Đức Chúa Trời của Áp-ra-ham, Đức Chúa Trời của Y-sác, và Đức Chúa Trời của Gia-cốp, đã hiện ra cùng người.

Và CHÚA lại phán cùng người rằng, Hãy đặt tay người vào lòng. Và người liền đặt vào lòng người: và khi người đã lấy nó ra, này, nó nổi bệnh phung trắng như tuyết.

Và Ngài phán rằng, Hãy đặt tay người vào lòng lại. Và người bèn đặt vào lòng lại; rồi lấy nó ra khỏi lòng người, và, kìa, nó trở lại như thịt mình.

Và sẽ xảy ra, nếu khi nào họ chẳng tin người, cũng chẳng vâng theo tiếng của dấu thứ nhất, thì họ sẽ tin theo tiếng của dấu hiệu sau.

Và sẽ xảy ra, nếu họ sẽ chẳng tin người, hai dấu hiệu này, cũng không vâng theo lời người, thì người sẽ lấy nước dưới sông, và đổ nó tràn ra trên mặt đất khô: và nước mà người đã lấy từ dưới sông lên đó, sẽ thành máu trên...mặt đất khô vậy.

2 Chúng ta hãy cúi đầu để cầu nguyện. Bây giờ anh chị em nào có lời thỉnh cầu, vào tối nay, mà anh chị em muốn được tỏ ra cho biết trước Chúa, cứ giơ tay lên và nói, “Lạy Chúa, xin nhớ đến con giờ này. Con có nhu cầu.”

3 Lạy Cha trên Trời của chúng con, chúng con đang đến gần Ngài lần nữa tối nay, nhận biết rằng khi chúng con cúi đầu hướng về bụi đất từ nơi mà chúng con đến, và, nếu Ngài còn chờ đợi, chúng con sẽ trở về lại với bụi đất. Nhưng với một hy vọng phước hạnh về lời hứa mà ở trong Đấng Christ, rằng tất cả những ai ở trong Đức Chúa Trời thì Đấng Christ sẽ mang đi với Ngài. Chúng con—chúng con cảm ơn Ngài vì lời hứa đầy vinh hiển này. Và con cầu nguyện, Đức Chúa Trời ôi, rằng Ngài sẽ nhớ đến mỗi người trong họ mà đã giơ tay lên, con cũng giơ tay lên, Chúa ôi.

4 Con đang cầu nguyện, tối nay, để trong sự kết thúc của thời đại đức tin này, để Ngài sẽ ban cho dân sự đức tin như vậy tối nay, hầu cho Chúa Jêsus sẽ là rất thật với mỗi người trong chúng con, để sẽ không có một người yếu đuối giữa vòng chúng con sau tối hôm nay. Xin cho mọi tội nhân nhận biết rằng mình ở trong sự Hiện diện của Chúa Jêsus, và rồi sẽ ăn năn tội lỗi của mình, và dâng tấm lòng của mình cho Ngài, và được đầy dẫy Thánh Linh, trong những thì giờ xấu ác cuối cùng này, như chúng con thấy nó giống như một cái bóng khổng lồ đang bò trên trái đất.

5 Chúng con cầu nguyện, Đức Chúa Trời ôi, cho sự hướng dẫn Thiêng liêng, tối nay, cho việc nói và cho việc nghe. Xin Đức Thánh Linh nhận lấy buổi nhóm giờ này và bẻ Bánh Sự Sống cho mỗi người trong chúng con như chúng con có nhu cầu, vì chúng con cầu xin điều đó trong Danh Ngài. A-men.

Xin mời ngồi.

6 Tôi đang tin cậy rằng tối nay chúng ta sẽ có thể đạt tới điều mà chúng ta đang cố gắng làm cho dân sự thấy, thực—thực tại của đức tin nơi Đức Chúa Trời.

7 Bây giờ, chiều mai vào lúc hai giờ ba mươi, tất cả những ai có thể cầu nguyện sẽ được cầu nguyện cho. Và rồi chắc chắn rằng không người nào bị để lại, không có thể cầu nguyện, mỗi đêm chúng tôi phát ra một số thể cầu nguyện. Và anh ấy sẽ phát ra

chúng lần nữa ngày mai, khoảng...Tôi cho là, khoảng một giờ ba mươi hay gần như thế, ngay trước khi buổi nhóm bắt đầu. Và tất cả những người muốn được cầu nguyện cho, bất cứ ai trong những người thân yêu của anh chị em, hãy để họ đến và nhận thẻ cầu nguyện. Họ chắc chắn sẽ được—được chào mừng với một thẻ cầu nguyện. Và chúng ta sẽ...

⁸ Tôi muốn cầu nguyện cho dân sự, bằng cách đặt tay trên họ và cầu nguyện cho họ. Vậy thì nếu đức tin của các bạn không thể đứng lên trong sự Hiện diện của Chúa Jêsus và nhận lãnh Ngài làm Đấng Chữa Lành của mình, và các bạn chỉ tin rằng nếu chúng tôi sẽ cầu nguyện và đặt tay trên các bạn, mà điều đó sẽ giúp ích, ồ, chúng tôi chắc chắn ở đây để làm bất cứ điều gì mà các bạn muốn.

⁹ Lý do mà tôi hoãn điều đó lại cho đến khi trễ, lâu, thấy rằng mọi người mà tôi có thể, để có thể đến và hiểu được Đức Chúa Trời trên những cơ sở đó. Và chúng tôi không có quá nhiều. Có... Tòa nhà thì không lớn, và vì vậy chúng tôi không chứa được quá nhiều người. Và chúng tôi có thể dành chiều mai và cầu nguyện cho tất cả những người mà chúng ta có tại đây, đưa buổi chiều vào cho mục đích đó, để cầu nguyện cho người đau.

¹⁰ Và chúng tôi ở đây để làm bất cứ điều gì mà chúng tôi có thể để giúp cho cuộc sống của quý vị tốt hơn một chút, làm nhẹ đi gánh nặng, trong cuộc hành trình này mà chúng ta đang đi lại.

¹¹ Và rồi bất cứ lúc nào, mà bất cứ người nào cảm thấy rằng—rằng họ muốn đến với Chúa Jêsus, cho dù phần hầu việc gì đang diễn ra đi nữa, các bạn đến ngay lúc đó. Đừng chờ đợi cho đến khi có sự kêu gọi tin nhận. Đừng chờ đợi cho đến khi có lời mời được đưa ra. Bạn đến ngay lúc đó, tiếp nhận Đấng Christ, và đến ngay lên và xưng nhận Ngài ngay lúc đó. Vì đó là mục tiêu chính của chúng tôi đang ở đây, là để thấy những linh hồn được sanh ra vào trong Nước Đức Chúa Trời.

¹² Và bây giờ, ngày mai là Chúa Nhật, và các hội thánh, sẽ có trường Chúa Nhật. Lý do chúng ta có những buổi nhóm vào buổi chiều, vào Chúa Nhật, là để chúng ta sẽ không làm gián đoạn buổi nhóm chút nào. Chúng ta tin rằng mỗi Cơ-đốc nhân nên có một—một hội thánh nhà để họ đi đến. Mỗi Cơ-đốc nhân nên gặp

nhau ở đâu đó với những người tin. Và bất cứ nơi nào các bạn gặp nhau, đó đều là nhà thờ.

¹³ Bây giờ, nếu tôi sống ở đây, tôi sẽ thuộc về một trong những hội thánh này ở đây, mà những mục sư này ở đây, đang cộng tác, đại diện. Tại sao? Bởi vì họ đang ngồi ở đây trên bục giảng, để được thấy tất cả dân sự, để họ tán thành những gì đang diễn ra. Họ tin vào loại chức vụ này, sự chữa lành Thiên nhiên, phép báp-têm bằng Đức Thánh Linh, và vân vân. Họ ở đây để làm chứng điều đó. Họ là người đã mời tôi đến đây, để có thể chức vụ Chúa đã ban cho tôi có thể giúp ích hội chúng của họ.

¹⁴ Vậy thì đó là một mục sư đích thực, mà đang nhìn ra tìm kiếm những lợi ích thuộc linh mà ông có thể, về mọi việc Đức Chúa Trời đang làm, mà ông đang cố gắng hết sức để giúp đỡ hội thánh của mình để tiến lên vì Đức Chúa Trời. Tôi chắc chắn lấy mũ ra trong sự ngưỡng mộ dành cho một mục sư như thế.

¹⁵ Và những người này, cũng phải làm điều đó dưới sự khó khăn. Anh em có thể tin đó là thật. Họ phải làm nó dưới sự khó khăn. Và tôi—tôi chắc chắn biết ơn những con người vĩ đại như vậy của Đức Chúa Trời, những người mà đang muốn nhận lấy chỗ của họ và nhiệm vụ của họ dựa trên sự tin chắc của họ, và—và tin. Đức Chúa Trời luôn ban phước cho họ!

¹⁶ Và tôi tin chắc rằng họ sẽ đem lại sự ích lợi cho anh em. Bây giờ, nếu bạn là người lạ ở đây, tìm thấy nơi những anh em này có nhà thờ của họ, nơi họ ở. Hãy đến thăm họ ngày mai. Họ sẽ có những buổi nhóm đặc biệt, và có những mục sư truyền đạo ở đây mà sẽ giảng tại những nhà thờ khác, và như nó đã được thông báo. Vậy hãy ở chỗ họ ngày mai.

¹⁷ Và rồi chiều mai, nếu các bạn muốn đến với buổi nhóm bẻ mặc, chúng tôi chắc chắn sẽ vui mừng vì sự có mặt của các bạn. Tất cả các giáo hội, các giáo phái, nó dành cho mọi người. Mọi người được chào mừng: Giám Lý, Báp-tít, Trưởng Lão, Ngũ Tuần, hội thánh của Đấng Christ, hội thánh của Đức Chúa Trời, Công giáo, Chính thống giáo Do Thái, vô thần, bất kể bạn là ai. Chúng tôi thì...Bạn được mời đến.

“Bạn nói, ‘Vô thần à?’” Vâng, thưa quý vị.

18 Nếu một người vô thần sẽ đến trong buổi nhóm và ngồi xuống và cư xử đàng hoàng, người ấy thật sự được chào mừng như bất cứ người nào khác. Đúng. Điều gì đó, đó là những gì chúng ta muốn có người đó ở đây, mà điều gì đó có thể được thực hiện để sẽ giúp đỡ người đó thấy lỗi lầm của mình, và đến với Chúa. Vì chúng ta...Chắc chắn vậy.

19 Bao nhiêu người đã từng đọc khái tượng nhỏ mà tạp chí Những Doanh Nhân Cơ-đốc đã xuất bản, và tôi tin một vài tạp chí nữa-..., của, *Nhìn Qua Bức Màn Của Thời Gian?* Vậy thì điều đó có thực, thưa bạn. Bạn không thể đủ sức để bỏ qua điều đó. Tôi—tôi đã là một người khác biệt kể từ đó. Tôi biết điều đó là thật, vì thế tôi—tôi—tôi thật sự tin rằng không người nào trong các bạn sẽ bỏ lỡ Thiên đàng tuyệt vời đó mà Đức Chúa Trời ban cho những người tin. Nếu bạn tin, bạn đã hoàn tất điều gì trên đất ở đây? Vì, bạn không biết giờ nào bạn sẽ phải lìa khỏi thế gian này. Nhưng bạn biết một điều, bạn chắc chắn sẽ phải lìa khỏi nó. Vì thế nếu đó là thật, thì chúng ta chẳng nên ngu dại nhất để cố—cố có được đúng như...Chúng ta không thể có đủ sức để lấy đi bất cứ loại cơ hội nào. Đây, chỉ nên nhớ, hãy tin Lời Đức Chúa Trời và mọi lời hứa trong Nó.

20 Cứ suy nghĩ, điều gì khiến mọi sự đau ốm, mọi bệnh tim, mọi cái chết, mọi rắc rối, mọi đau buồn, đưa trẻ bị động kinh này, tất cả những sự này, què quặt, đui mù, mọi bệnh viện được xây dựng? Bởi vì một người chỉ không tin một phần của Lời. Đó là Ê-va. Sa-tan chỉ phủ bọc điều đó với bà. Không trích dẫn, nhưng phủ bọc nó với bà, nói, “Chắc chắn...Chúa quá tốt lành.”

21 Các bạn nghe quá nhiều ngày hôm nay về nó hiện hữu, Đức Chúa Trời là một Đức Chúa Trời tốt lành. Ngài là một Đức Chúa Trời tốt lành, nhưng hãy nhớ Ngài là Đức Chúa Trời thánh khiết, một Đức Chúa Trời mà không thể bỏ qua tội lỗi. Hình phạt đã được trả giá cho, và bạn phải chấp nhận nó trên nền tảng của Ngài. Và nên nhớ, Ngài là một Đức Chúa Trời nổi giận, một Đức Chúa Trời của sự thanh nộ. Và bạn sẽ đứng trước một Đức Chúa Trời nổi giận, không chỉ là một Đức Chúa Trời nhân lành và thương xót. Tối nay Ngài là Đấng Cứu Rỗi của bạn; Ngày đó Ngài là Đấng Phán Xét của bạn.

22 Vì vậy hãy tin chắc rằng bạn không để lại một việc nào làm nửa chừng, thưa bạn. Nó—nó sẽ không...Nó không trả giá. Đừng—đừng chỉ hành động điều đó cách cầu thả. Hãy tin chắc, chắc chắn bội phần, bởi vì bạn không có được dịp khác. Đây là cơ hội duy nhất của bạn, trong khi bạn còn ở trên đất. Hãy nhớ người giàu và La-xa-rơ.

23 Có một vực sâu lớn giữa bạn và Ngài, mà không người nào từng vượt qua, hay sẽ băng qua. Hiểu không? Khi bạn—khi bạn chết, thế là xong. Tôi biết nhiều người tuyên bố rằng họ cầu nguyện cho bạn ra khỏi những nơi đó, nhưng bạn đừng bao giờ tin điều đó. Điều đó trái ngược với Lời Đức Chúa Trời. Hiểu không? “Cây dựa vào hướng nào, nó sẽ ngã về hướng đó.” Và Chúa Jêsus đã phán, chính Ngài, rằng, “Có một vực sâu, mà, khi một người đã chết và đi đến địa ngục, người đó có thể không (không bao giờ) đến Thiên đàng. Không người nào đã từng băng qua nó được, và sẽ không bao giờ.” Điều đó không có gì tranh cãi nữa, như tôi đã đề cập đến. Khi Chúa Jêsus đã phán đó là nó, thì tất cả về nó chỉ thế thôi.

24 Vì vậy chỉ nhớ, bây giờ là dịp tiện của bạn, và tối nay có thể là cơ hội cuối cùng của bạn.

25 Bạn có thể hiểu thấu những gì đang xảy ra không? Ước gì bạn có thể thật sự thấy điều đó! Tôi hi vọng quý vị không nghĩ rằng việc nói như thế, rằng tôi đang cố gắng chi phối các bạn để nhìn vào người nào đó, hay tin người nào đó. Tôi không đang làm thế, thưa bạn. Tôi đang cố gắng làm cho bạn tin Đấng đó là ai mà chúng ta đang ở trong sự Hiện diện bây giờ. Chúa Jêsus Christ, chính Đức Chúa Trời mà sẽ đoán xét bạn vào Ngày đó, thì ở đây đang nhận diện chính Ngài trong sự hiện diện của bạn, chính điều mà Ngài đã hứa Ngài sẽ làm trong những ngày sau rốt này.

26 Tôi nghĩ Anh Price, sáng nay tại bữa điểm tâm, đưa ra một minh họa tốt như vậy về việc đến một góc phố, rồi phải quay lại một khúc quanh. Anh chị em đã thích thú điều đó không? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] Chắc chắn vậy. Nó được đặt rất, rất đúng chỗ.

27 Bây giờ, nên nhớ, đôi khi tại lối rẽ, nhưng chúng ta hãy nhớ chúng ta phải rẽ những góc này. Tôi đã giảng về điều đó, một lần, và đã gọi nó là, *Những giao điểm*. Chúng ta đụng phải một giao điểm, rất thường, chúng ta phải đi lối này và đi quanh những lối khác.

28 Vậy thì tối nay, dành cho vài phút tiếp theo, tôi muốn lấy chủ đề về—về: *Tiếng Của Dấu Hiệu*. Và bây giờ quang cảnh của chúng ta mở ra, tối nay, trong Sách Xuất Hành, và *xuất hành* có nghĩa là “được đi ra; được đem ra.” Bây giờ các bạn cố gắng lắng nghe kỹ như có thể được.

29 Tôi muốn giảng với anh em lúc nào đó, anh chị em là một cử tọa tốt quý, nhưng tôi chỉ không có tiếng nói. Chỉ hơi căng một chút về điều đó, và tôi biết nó sẽ là điều gì. Tôi đã phải nghỉ ngơi một chút lúc này, trong khoảng tám hay mười ngày, trước khi tôi bắt đầu buổi nhóm kế tiếp. Đấy, thật không phải là buổi nhóm này ở đây. Nó là buổi nhóm, ngày này đến ngày khác, tuần này đến tuần khác, tháng này đến tháng khác, năm này đến năm khác, đấy, anh chị em có thể hình dung.

30 Và nghĩ về tất cả những lúc, năm này đến năm khác, không bao giờ có một lần Ngài đã từng nói điều gì ngoài những gì là lẽ thật hoàn toàn, chính xác; trong mọi ngôn ngữ, khắp cả thế giới, bảy lần. Hiểu không? Không người nào, không nơi nào, có thể nói ngoài những gì nó đã xảy ra một cách chính xác, hoàn toàn đúng giờ, mọi lần. Khi Ngài phán một điều nào đó sẽ xảy ra, nó đã xảy ra thật chính xác cách đó. Nói nó trong các tuần và các tháng, và các năm, thậm chí, ngay trước khi nó xảy ra, và nó luôn luôn hoàn toàn chính xác. Không hề sai một lần, và nó sẽ không bao giờ sai, vì đó là Đức Chúa Trời. Vậy thì, tôi có thể sai, như một con người. Đừng bao giờ nhìn xem tôi như một gương mẫu, bởi vì tôi—tôi chỉ như anh em, chỉ là một tội nhân được cứu bởi ân điển. Nhưng ấy là Đức Chúa Trời, đấng siêu nhiên, đấy, đang chứng thực chính Ngài. Ngài không phải làm điều đó, nhưng Ngài đã hứa Ngài sẽ làm nó.

31 Chúa Jêsus đã chữa lành bởi vì những điều đó có thể làm ứng nghiệm Lời. Ngài đã làm điều đó bởi vì rằng Lời của Đức Chúa Trời sẽ được ứng nghiệm.

³² Đó là những gì Ngài đang làm ngày hôm nay, để Lời đó có thể được ứng nghiệm, mà tôi đã trích dẫn cho anh em, đêm này đến đêm khác.

³³ Bây giờ để ý thế thì khi sự Hiện diện của Ngài ở gần, Nó, chắc chắn, Nó mang đến sự cảm động. Như tôi đã nói sáng nay, “Bất cứ điều gì không có cảm xúc thì chết.” Và bất cứ tôn giáo nào mà không có được một ít cảm xúc với nó, thì tốt hơn anh em nên chôn nó đi, nó đã chết. Nó mang cảm xúc. Ngài làm cho chúng ta sống lại. Nhưng khi chúng ta được sống lại, chúng ta hãy nhớ Điều Gì làm cho chúng ta sống lại. Nó đã làm gì? Chính là sự Hiện diện của Đức Thánh Linh, Chúa Jêsus Christ ở giữa chúng ta, cho thấy chính Ngài rằng Ngài vẫn sống. Không phải thân thể xác thịt; khi đó, thân thể xác thịt trở về từ Thiên đàng, thời gian sẽ không còn nữa. Đó là tất cả. Và chúng ta biết rằng chúng ta đang ở trong, đang sống trong những ngày sau rốt, khi những điều này xảy ra.

Vậy thì, Đức Chúa Trời đã có những cuộc xuất hành trước đó. Có...

³⁴ Mọi thứ đi lại trong bộ ba, với Đức Chúa Trời. Đức Chúa Trời được hoàn thiện trong một bộ ba. Sự đến lần đầu của Đấng Christ, để *cứu chuộc* Nàng Dâu của Ngài; sự đến lần hai của Đấng Christ, để *rước* Nàng Dâu của Ngài; sự đến lần thứ ba của Đấng Christ, với Nàng Dâu của Ngài, để cai trị Thiên hi niên. Tất cả mọi thứ vận hành trong nhóm ba.

³⁵ Bây giờ, đã có, sẽ có, ba cuộc xuất hành. Một trong số chúng, Đức Chúa Trời đã mang họ vào một con tàu, cho một cuộc xuất hành, một chuyến đi trên trái đất. Lần tiếp theo, Đức Chúa Trời đưa họ *ra* khỏi—khỏi Ai Cập. Và lần kế tiếp, Đức Chúa Trời đưa họ *lên*. Vào, ra, lên! Cuộc xuất hành tiếp theo sẽ đi lên. Chúng ta đang đối mặt với một cuộc bây giờ, thời giờ đi lên.

³⁶ Giống như một cuộc sống cũng làm điều tương tự. Chúng ta đi vào đời sống, chúng ta đi *ra* khỏi đời sống, sống *lại* với sự sống, thật giống hệt như vậy. Vì vậy chúng ta thì...

³⁷ Quang cảnh của chúng ta mở ra tối nay ở sự xuất hành, và Đức Chúa Trời đã chuẩn bị lấy dân tộc của Ngài.

³⁸ Y-sơ-ra-ên là một dân tộc. Đức Chúa Trời không đối xử với Y-sơ-ra-ên như một cá nhân. Y-sơ-ra-ên là một dân tộc, luôn luôn giải quyết với họ. Và trong những ngày sau rốt, sau khi sự—sự ra đi của Hội thánh, thì Đức Chúa Trời sẽ cứu Y-sơ-ra-ên như một dân tộc. Bây giờ nó đang ở quê nhà, sẵn sàng cho nó. Và họ sẽ được cứu, Kinh Thánh nói, “Một quốc gia sẽ được sinh ra trong một ngày.” Đức Chúa Trời không đối phó với người Do Thái như một cá nhân. Ngài đối xử với họ như một dân tộc, Y-sơ-ra-ên, luôn luôn, bởi vì nó là dân tộc của Ngài.

³⁹ Và ở đây, Ngài đang cố gắng đưa dân tộc của Ngài ra khỏi một đất nước, trong một cuộc xuất hành, đưa dân Ngài khỏi sự phán xét.

⁴⁰ Và chính những dòng nước mà đã nhấn chìm thế giới, đã cứu Nô-ê. Hiểu không? Và chính Đức Thánh Linh, mà ngày nay dân chúng đang chối bỏ, sẽ nhận lãnh Hội thánh và đưa Nó lên, và mang sự phán xét đến trên những người không tin Nó.

⁴¹ Chúa Jêsus đã phán, khi họ gọi Ngài, “Bê-ên-xê-bun,” nói cách khác, Ngài là “một thầy bói,” họ... Ngài đã phán, “Ta sẽ tha thứ cho các ngươi vì điều đó,” (Con người, của lễ đã không được dùng.) “nhưng khi Đức Thánh Linh đến để làm điều tương tự, một lời nói chống lại Nó sẽ không bao giờ được tha thứ trong đời này cũng như đời sau.”

⁴² Nó phải bị từ chối, và rồi sự phán xét đọng đến sau đó. Hãy xem, sự rắc rối là chúng ta...

⁴³ Nhắc tôi nhớ đến một câu chuyện đã từng đọc một lần, về một người thủy thủ già đến từ biển, và một—một nhà thơ trẻ người Anh định đi biển. Và vì vậy nhà thơ đã viết nhiều về biển, nhưng anh chưa bao giờ nhìn thấy nó, vì vậy anh trên đường đi xuống. Và thủy thủ già nói với anh ta, với ống điếu ông ngậm trong miệng, nói, “Anh đi đâu, hỡi người bạn tốt của tôi?”

⁴⁴ Anh nói, “Tôi đang đi đến biển.” Anh nói, “Tôi chưa bao giờ nhìn thấy nó. Tôi đã viết về nó và những gì người khác đã nói, nhưng,” nói, “ồ, tôi rất xúc động biết mình đang ở gần biển.” Anh nói, “Ồ, người thấy nước muối mặn của nó! Nhìn thấy những cột buồm lớn, màu trắng xuất hiện trên đỉnh của nó, và bầu trời

xanh phản chiếu, và nghe những con mòng biển khi chúng bay qua, ồ, tôi rất phấn khích với ý tưởng được thấy nó!”

45 Người thủy thủ già nói, “Tôi đã được sinh ra trên nó, sáu mươi năm trước, tôi không thấy có gì đẹp đẽ về nó.” Thấy đó, ông đã nhìn thấy rất nhiều về nó cho đến nỗi nó trở nên bình thường với ông.

46 Bây giờ, đó là vấn đề của hội thánh Ngũ Tuần ngày nay. Người ta thấy rất nhiều về Đức Chúa Trời, cho đến nỗi Đức Chúa Trời đã trở nên thông thường đối với họ. Đừng bao giờ để nó như thế!

47 Cách đây không lâu, ở Louisville, Kentucky. Nơi tôi sanh ra, Jeffersonville, Indiana, nó nằm bên kia sông. Một phụ nữ đang đi vào trong một cửa hàng bán đồ rẻ tiền. Và cô ấy đã...bồng một bé trai trên tay, và cô ấy đã đi đến quầy và trở nên điên loạn. Cô ấy sẽ chọn lên một cái gì đó, chỉ nó cho cậu bé; nó chỉ ngồi và nhìn chăm chăm. Cô ấy đi đến một quầy khác, và chọn một thứ gì đó, đưa nó cho cậu bé; nó chỉ nhìn chăm chăm. Và sau một lát, cô ấy đã lấy một cái chuông nhỏ và bắt đầu rung nó kêu leng keng, và cậu bé chỉ nhìn chăm chăm. Và cô ấy bèn la lên, và vung tay lên. Và những người trong cửa hàng mười xu đang nhìn cô ấy, vì vậy họ đến gặp cô để tìm hiểu xem có chuyện gì không ổn.

48 Cô nói, “Tôi có...Con trai nhỏ của tôi,” nói, “nó chỉ mới ba tuổi.” Và nói, “Tôi...Đột nhiên, cách đây khoảng một năm, nó bị và cứ ngồi nhìn vào khoảng không.” Và nói, “Tôi—tôi đã đem nó đến bác sĩ,” và nói, “và bác sĩ đã kê đơn thuốc trị liệu nào đó và các thứ.” Và nói, “Và bác sĩ đã bảo tôi, hôm nay, rằng ông nghĩ nó đã tốt hơn. Nhưng,” nói, “nó chẳng tốt hơn.” Nói, “Tôi đã rung lắc mọi thứ trước nó, mà hấp dẫn đối với một đứa bé ở tuổi nó, chú ý. Mọi thứ mà thu hút một đứa trẻ ở tuổi của nó, tôi đã rung lắc trước mặt nó, mà nó cứ ngồi và nhìn chăm chăm vào không trung.” Nói, “Nó chẳng tốt hơn.”

49 Đó là điều gì đó giống như giáo hội Ngũ Tuần. Đức Chúa Trời đã rung lắc mọi ân tứ, trong Kinh Thánh, trước mặt họ, và họ vẫn ngồi và nhìn chăm vào khoảng không, thật giống như đó là điều gì sai trật. Đó là lúc mà chúng ta thức tỉnh, thưa các bạn, trước

khi đã quá trễ. Nên nhớ, Đức Chúa Trời không lắc những ân tứ đó trừ khi Ngài đang cố thu hút sự chú ý của các bạn.

Đức Chúa Trời đang mang một dân ra khỏi một nước.

50 Thật giống như Ngài đang làm bây giờ, sẽ mang Nàng Dâu ra khỏi giáo hội, để lại một dân sót lại của dòng dõi người nữ. Người được Chọn sẽ được mang ra khỏi hội thánh. Hội thánh xác thịt sẽ ở lại đây qua đại nạn. *Dân được chọn* đó ở vào thời điểm nào đó được gọi là “dân sót lại, được chọn, được tuyển lựa.”

51 Chúng ta hãy xem Ngài đã làm như thế nào lúc đó, bởi vì Ngài không bao giờ thay đổi đường lối của Ngài về việc làm các sự việc. Đức Chúa Trời có một cách để làm các sự việc, và đó là cách Ngài làm điều đó, và đó là cách đúng đắn, luôn luôn. Thấy cách Ngài đã làm nó, và Ngài đã làm theo cách đó, và rồi chúng ta có thể nhìn qua điều này.

52 Bây giờ, tôi là một nhà nghiên cứu các loại hình bóng, chắc chắn vậy. Tôi không được học hành. Tôi phải nhìn lại và thấy những gì Ngài thật sự làm. Và chúng ta được dạy rằng, “Cựu Ước là cái bóng của những điều sắp xảy ra.” Vì vậy, nếu tôi nhìn ở đây và không hề nhìn thấy bàn tay của tôi, và tôi đã nhìn thấy bóng của bàn tay mình, và tôi có năm ngón tay, tôi có thể có một ý tưởng hay nào đó mà khi bàn tay tôi có ở đó, tôi đã có năm ngón tay. Vì vậy những gì đã xảy ra với họ là ví dụ về cách Đức Chúa Trời làm các sự việc, cách Ngài làm nó bây giờ.

53 Và cách Ngài làm, Ngài không bao giờ thay đổi từ điều đó. Mỗi thời, qua Kinh Thánh, Ngài không bao giờ thay đổi cách Ngài làm các sự việc. Liên tục như vậy, bởi vì cách làm đầu tiên của Ngài là cách hoàn hảo. Bởi vì, Ngài không thể có cách nào khác, bởi vì Ngài là hoàn hảo, và, Ngài, mọi đường lối của Ngài đều hoàn hảo. Hãy xem Ngài đã làm điều đó như thế nào.

54 Môi-se đã được kêu gọi và được định sẵn để đảm nhận công việc mà ông đã có, ông đã—ông đã nhận lấy. Đức Chúa Trời...

55 Bây giờ, tôi nghĩ, nếu các bạn thứ lỗi...Và tôi không nói điều này một cách hấp tấp. Tôi chỉ nói, trong bức giảng này, tôi—tôi không biết gì và không muốn biết gì ngoài Đức Chúa Trời. Bây giờ, tôi nghĩ đó là nơi mà các anh em Mùa Cuối Mùa của chúng ta

đã bị nhầm lẫn, đẩy, họ đặt tay lên nhau và biến họ thành những nhà tiên tri và vân vân. Vậy thì, đó không phải là Kinh Thánh. “Ân tứ và sự kêu gọi không có sự hối cải.” Bạn được sinh ra cho dù bạn là ai. Ngay từ đầu, bạn là những gì bạn là.

56 Hãy nhìn họ những người Pha-ri-si trong những ngày đã qua. Họ chỉ có một chút ánh sáng, bởi vì họ có thể...đã có luật pháp, và họ sống theo luật pháp, nhưng sâu thẳm trong lòng họ lại đen tối hết sức.

57 Và có một người phụ nữ nhỏ bé, một gái điếm, tương lai của bà...đời sống trước đây ở trên *đấy* thì đen tối hết sức, bà mang tiếng xấu, nhưng tận trong lòng bà đã được định sẵn với Sự sống.

58 Và khi Chúa Jêsus, là Lời, đã xuất hiện, những người Pha-ri-si đó nói, “Người này là Bê-ên-xê-bun.” Nó đã làm gì? Nó bơi đen những gì ánh sáng nhỏ bé họ đã có.

59 Chúa Jêsus phán, “Các người thuộc về cha của các người, là ma quỷ, và các người làm công việc của nó.”

60 Nhưng khi người đàn bà nhỏ bé, hôi hám này đến, và bà thấy Lời của Đức Chúa Trời, bà đã biết Điều đó. Bà đã không sống Nó, nhưng bà đã biết Nó. Và ngay sau đó khi Nó phán với bà, bà nói, “Tôi nhận biết Ngài là một Đấng Tiên Tri.” Và Ngài...Bà nói, “Tôi biết Đấng Mê-si sẽ làm điều này.”

Và Ngài phán, “Ta là Đấng ấy.”

61 Nó đã làm gì? Nó làm sạch vết đen và làm cho tất cả đều màu trắng. Tại sao? Có một hạt giống đang nằm ở đó, một hạt giống được định trước đã ở trong...Đó là suy nghĩ của Đức Chúa Trời trước khi sáng thế.

62 Chỉ có một hình thức của Sự sống Đời đời. Nếu bạn có Sự sống Đời đời, thì bản thân bạn đã ở trong suy nghĩ của Đức Chúa Trời trước khi thế giới được tạo ra. Bạn là một thuộc tính trong suy nghĩ của Ngài, bởi vì Đời đời không bao giờ bắt đầu hoặc không bao giờ có thể kết thúc. Bạn là một phần trong sự kiểm soát và quản lý của Đức Chúa Trời, luôn luôn. Nó chỉ đang phản ánh. Nó đang trở thành bây giờ. Họ có thêm một bức tranh để phát triển, đó là cái chết, sau đó âm bản trở thành dương bản, rồi bạn ở trong Nàng Dâu và với Đấng Christ, như Ngài nghĩ. Như vợ

chồng, ngày nay, vì vậy Đức Chúa Trời, Đấng Christ và Hội thánh sẽ như nhau. Bây giờ, người được chọn, được kêu gọi!

Môi-se được sinh ra, “một đứa trẻ khô ngô.”

63 Kinh Thánh nói, rằng, một trong các nhà tiên tri, Giê-rê-mi, Đức Chúa Trời đã phán, “Trước khi người được hình thành trong bụng mẹ người, Ta đã định cho người làm một nhà tiên tri cho dân tộc.”

64 Giảng Báp-tít, tại sao, ông được xác định trong lời Kinh Thánh. Ê-sai, bảy trăm mười hai năm trước khi ông đến, đã nói, “Người là tiếng của người đang kêu trong đồng vắng, ‘Hãy dọn đường cho Chúa!’” Và khoảng bốn trăm năm trước khi sự xuất hiện của ông, một lần nữa chúng ta thấy, Ma-la-chi nói, “Kìa, Ta sai sứ giả của Ta đến trước mặt Ta, để chuẩn bị con đường trước Chúa.”

65 Hãy xem, ông đã được định trước. Và tất cả những chức vụ đó của Đức Chúa Trời cũng vậy, nếu họ được kêu gọi thuộc về Đức Chúa Trời.

66 Nếu họ được đào tạo về nó, thì đó chỉ là bia đỡ đạn, đấy, nó không thể là gì cả. Nếu đó là một người được phiếu ăn, thì bạn bán quyền thừa kế của mình cho được phiếu ăn, bạn sẽ thỏa hiệp để đi với một tổ chức hoặc một nhóm nào đó. Nhưng nếu đó là thuộc về Đức Chúa Trời, bạn sẽ đứng về phía Lời đó, bất chấp, bởi vì bạn được sinh ra để đứng về phía Nó.

67 Môi-se, không ai khác có thể thay thế ông. Không ai khác có thể làm công việc đó. Ông đã được phong chức để làm điều đó.

68 Và, hỡi anh em, chị em, nếu anh chị em có được Sự sống Đời đời, anh chị đã được định trước để làm một điều nào đó. Có thể là một bà nội trợ giỏi, có thể là một điều gì khác, nhưng không ai có thể thay thế vị trí của bạn. Đức Chúa Trời đã tạo cho bạn một địa vị. Đừng cố chiếm chỗ của người khác. Đó là sự mạo danh xác thịt, đấy, cho thấy có gì đó sai với bạn. Hãy là những gì bạn đang có, hoàn toàn chính xác. Đừng là gì khác.

69 Bây giờ, bây giờ chúng ta thấy rằng Đức Chúa Trời đã ban cho Môi-se những dấu hiệu để chứng minh những lời tuyên bố và lời kêu gọi.

⁷⁰ Và mọi dấu hiệu thật, mọi dấu hiệu thật, mà được gửi đến từ Đức Chúa Trời, có...có một tiếng nói đằng sau nó. Bây giờ đừng thất vọng. Đây là bài học cuối cùng của tôi về điều này, đây. Mọi dấu hiệu thật...Bây giờ chúng ta có những dấu hiệu không phải từ Đức Chúa Trời; Sa-tan có thể gần như mạo nhận bất cứ điều gì mà hiện có. Nhưng một dấu hiệu đúng, được gửi từ Đức Chúa Trời, có Tiếng nói của Đức Chúa Trời đằng sau nó.

⁷¹ Đức Chúa Trời đã phán với Môi-se, “Nếu họ không tin tiếng nói của dấu hiệu thứ nhất, thì hãy làm dấu hiệu khác này trước họ. Và rồi nếu họ không nghe điều đó, cứ lấy nước và đổ nó trên mặt đất.” Và đó là một dấu hiệu cho thấy họ sẽ bị ướt đầm ở đó trong máu của chính họ.

⁷² Hãy lưu ý, và cũng giống như Ngài đã phán, “Hãy phủi bụi dưới chân người. Ngày đó, Sô-đôm và Gô-mô-rơ sẽ được tha thứ, hơn thành phố đó mà từ chối người.”

⁷³ Bây giờ chúng ta không đang *chơi đùa* hội thánh, đây là Hội thánh. Đấng Christ là Hội thánh. Chúng ta đang ở trong Đấng Christ. Thân thể mầu nhiệm của Đấng Christ, chúng ta được sinh ra trong Nó. Bạn không thể gia nhập Nó.

⁷⁴ Tôi đã ở với gia đình Branham gần năm mươi lăm năm, và họ không bao giờ yêu cầu tôi gia nhập gia đình. Tôi được sinh ra là một Branham.

⁷⁵ Và đó là cách bạn là một Cơ-đốc nhân. Bạn được sinh ra là một Cơ-đốc nhân, không gia nhập vào nó. Bạn được sinh ra trong đó. Mọi người đều sợ về sự sanh ra. Họ có một cách sạch sẽ tốt đẹp nào đó để nắm một bàn tay nhỏ bé, hay ký một thẻ nhỏ, hoặc một hũ muối với một ít nước trong đó. Đó không phải là sự sanh ra. Sự sanh ra là một điều kinh khủng. Một sự sanh ra là một—một điều khủng khiếp. Tôi không quan tâm nếu nó ở trong một chuồng lợn, hoặc một—một chuồng bò, hoặc trong một phòng bệnh viện được trang trí màu hồng; sự sinh ra là một mớ hỗn độn, và nó làm cho bạn rối tung lên. Bạn không muốn bỏ cuộc, bạn không muốn *điều này, điều kia*, hay *điều nọ*, nhưng những giọt nước mắt sẽ rửa sạch sự sơn phết khỏi khuôn mặt của bạn và làm cho bạn thành một con người khác. Nếu bạn được sanh lại, nó sẽ khiến bạn rối tung lên, nhưng bạn sẽ trở nên một tạo

vật mới. Hiểu không? Họ không muốn điều đó. Họ muốn cách dễ dàng nào đó, bạn biết đấy, và không có cách nào dễ dàng. Như bài hát, người đó nói, “Tôi sẽ nhận lấy con đường với số ít người bị khinh thường của Chúa.” Người đó không muốn trở thành thực vật được bón phân.

Mọi dấu hiệu thật của Đức Chúa Trời đều được theo sau bởi Tiếng của Đức Chúa Trời.

⁷⁶ Bây giờ nếu một người đưa ra dấu hiệu trong một đất nước, hoặc bất cứ lúc nào, và tiếng đó mà người đó nói đằng sau đó không phải là Lời Đức Chúa Trời, thế thì hãy xem nó, đừng tin điều đó. Nếu một trường học cũ nào đó, nếu một người đứng dậy và nói, cho thấy một dấu hiệu từ Đức Chúa Trời, và rồi sự giảng dạy của người đó giống như thần học cũ mà bạn đã có tất cả những năm này, Đức Chúa Trời không bao giờ sai đến dấu hiệu đó. Nhìn lại Kinh Thánh và xem thử nó đã có không. Hãy tra xem Kinh Thánh. Người đó quay lại, và nói, “Bây giờ tất cả chúng tôi muốn gia nhập *hội này*. Đó là một mục vụ được thành lập lâu đời.” Anh chị em đừng tin điều đó. Chúng ta sẽ đi vào vấn đề đó, chỉ trong vài phút nữa, đấy. Không, anh chị em đừng tin điều đó.

⁷⁷ Đức Chúa Trời luôn luôn chứng thực dấu hiệu của Ngài. Dấu hiệu từ Đức Chúa Trời luôn nói ra Tiếng của Đức Chúa Trời.

⁷⁸ Và nếu nó là cùng trường học xưa bạn đã học, tại sao Ngài muốn ban cho bạn một dấu hiệu? Bạn đã ở trong nó rồi. Ngài đang cố gắng đưa bạn đến góc phố đó. Dấu hiệu ngừng lại! Đi từ từ! Nhìn xem bạn đang đi đâu! Bạn sẽ ngã phịch xuống góc phố nếu bạn không nhìn xem. Có một đường cong sắc nét, và nó luôn luôn là một dấu hiệu ở đó trước khi bạn đi đường của này, để giữ bạn không bị hỏng xe. Những người xây dựng làm con đường tốt đưa ra các dấu hiệu. Và chúng ta đang đi trên con đường đến miền Vinh hiển. Và nếu dấu hiệu nói về một điều cũ tương tự, nó không phải từ Đức Chúa Trời.

⁷⁹ Đức Chúa Trời ban những dấu hiệu để thu hút sự chú ý của dân sự Ngài. Dấu hiệu là để thu hút sự chú ý của con dân Đức Chúa Trời, các dấu hiệu của Đức Chúa Trời. Các dấu hiệu của

Đức Chúa Trời được ban cho để thu hút sự chú ý của dân sự Đức Chúa Trời.

⁸⁰ Bây giờ ở đây bụi cây đang cháy là dấu hiệu để thu hút nhà tiên tri, cố gắng, bởi vì nhà tiên tri đã chạy trốn khỏi Đức Chúa Trời, và Đức Chúa Trời đã cho bụi cây đang cháy là một dấu hiệu. Và ông đã thấy dấu hiệu lạ lùng này; ông nói, “Tôi sẽ tể sang một bên để xem dấu hiệu kỳ lạ này là gì, mà một—một bụi cây đang bốc cháy và không tàn.” Bây giờ Đức Chúa Trời đang thu hút sự chú ý của tiên tri chạy trốn của Ngài. Ngài có thể có một người khác, nhưng Ngài đã phong cho Môi-se công việc đó và không ai khác sẽ thay thế ông.

⁸¹ Trong cuộc hành trình, một số người khác đã cố gắng làm điều đó, các bạn biết đấy. Đa-than lớn lên và muốn tạo ra một tổ chức từ nó. Đức Chúa Trời nói với Môi-se, “Hãy phân rẽ ra. Ta sẽ để chúng bị nuốt.” Hiểu không?

⁸² Đức Chúa Trời giải quyết với một cá nhân. Hiểu không? Bây giờ hãy chú ý điều này, Ngài đang cố gắng để thu hút sự chú ý của nhà tiên tri, đưa nhà tiên tri vào đúng vị trí của mình, đấy, và Ngài đã ban cho dấu hiệu bụi cây đang cháy.

⁸³ Và, hãy coi chừng, Tiếng nói theo sau dấu hiệu là Tiếng Kinh Thánh. “Ta đã nghe tiếng kêu khóc của dân Ta, và tiếng rên rỉ của họ, bởi vì những người đốc công, và Ta nhớ lại lời hứa của Ta.” A-men. Điều đó không có gì bàn cãi. “Ta nhớ lại lời hứa.” Đó là Tiếng Kinh Thánh. “Và Ta đang sai người xuống. Ta đã xuống để giải cứu chúng, và Ta đang sai người.”

⁸⁴ Hãy nhớ rằng, Đức Chúa Trời không làm gì bên ngoài con người. Bạn biết điều đó không? Đó là điều khiến mọi người vấp ngã. Hiểu không?

⁸⁵ Đó là điều khiến họ bối rối về Chúa Jêsus. Họ nói, “Người là một Người, mà tự làm cho mình là Đức Chúa Trời.” Ngài là Đức Chúa Trời, nhưng họ không thể hiểu được điều đó. “Ồ, Người, chỉ là một Người.”

⁸⁶ Ngài phán, “Ồ, các người gọi các nhà tiên tri, là ‘các thần,’ và luật pháp của các người nhận biết điều đó. Và nếu các người gọi

họ là ‘các thần,’ thì Lời của Đức Chúa Trời đến với ai, làm sao các người có thể lên án Ta khi Ta nói Ta là Con Đức Chúa Trời?”

⁸⁷ Đấy, các dấu hiệu, để thu hút sự chú ý. Và, hãy nhớ, nếu sự chú ý được thu hút và đó là cùng một hàng lối cũ, đó không phải là Đức Chúa Trời.

⁸⁸ Nhưng bây giờ Đức Chúa Trời đang cố gắng thu hút nhà tiên tri, và Ngài ban cho ông một dấu hiệu, và Tiếng nói theo sau dấu hiệu là Tiếng Kinh Thánh. “Ta đã nhìn thấy dân sự. Ta đã nghe về tiếng khóc của họ. Ta nhớ lại lời hứa của Ta.”

⁸⁹ Bây giờ Đức Chúa Trời sẽ phán bởi Lời đã hứa của Ngài. Ngài phải sai tiên tri của Ngài, vì Lời đến với đấng tiên tri. Kinh Thánh nói, Đức Chúa Trời phán, chính Ngài, rằng, “Ngài không làm gì cho đến khi Ngài bày tỏ điều đó trước tiên cho các tôi tớ của Ngài là các đấng tiên tri.” Hiểu không? Và sau đó, dấu hiệu được ban cho, và lời Kinh Thánh được xác định, đó là Tiếng của dấu hiệu.

⁹⁰ Thấy Tiếng của dấu hiệu, của Môi-se không? Đầu tiên, dấu hiệu là bụi cây đang cháy; Tiếng nói là lời Kinh Thánh.

⁹¹ Môi-se coi đó là dấu hiệu của Ngài, và đi xuống Ai Cập và thực hiện dấu hiệu Đức Chúa Trời đã nói với ông; và dấu hiệu có một Tiếng đối với nó, và dân sự đã tin và họ đến. Và chừng nào họ tiến bước, họ đã làm tốt; nhưng khi họ bắt đầu lằm bằm chống lại Tiếng, thì họ dừng lại.

⁹² Hãy nhớ rằng, Y-sơ-ra-ên đã làm một cuộc hành trình. Các bạn có biết tất cả họ đi xa hơn bao nhiêu không? Họ hẳn đã được...Họ chỉ đi bốn mươi dặm, và mất khoảng bốn mươi năm để làm điều đó. Tại sao? Là bởi vì họ bắt đầu lằm bằm chống lại Tiếng mà đã sanh ra dấu hiệu. Họ đã biết thật ít làm sao, khi họ đang hò hét dưới đó trên bờ sông, và nhảy múa trong Thánh Linh, và Môi-se hát trong Thánh Linh, họ chỉ được nghỉ vài ngày. Nhưng họ bắt đầu lằm bằm, và muốn làm điều gì đó khác hẳn; và họ ở lại bốn mươi năm trong đồng vắng, và bỏ mạng vì nó, đúng vậy, bởi vì họ không tin. Đức Chúa Trời phán, “Họ không đang nói chống lại người, hỡi Môi-se. Họ đang nói chống lại Ta.” Đó là Tiếng của Đức Chúa Trời, không phải Môi-se.

⁹³ Bây giờ hãy xem, Đức Giê-hô-va sẽ phán bởi Lời đã hứa của Ngài, vì vậy Ngài phải sai các đấng tiên tri của Ngài. Mà, nếu bạn muốn thấy điều đó, đó là trong Sáng thế ký 15:16. Chúng ta biết rằng Đức Chúa Trời đã nói với Áp-ra-ham, “Dòng dõi của người sẽ kiều ngụ trong vùng đất xa lạ này, và Ta sẽ mang họ ra khỏi bởi bàn tay mạnh sức. Sự gian ác của dân A-mô-rít vẫn chưa được trọn.” Tất cả những lời hứa của Ngài mà Ngài ban cho, ở đây Ngài đang thu hút nhà tiên tri, bằng một bụi cây đang cháy.

⁹⁴ Bây giờ nếu bụi cây đang cháy sẽ nói, “Hỡi Mô-se, Đức Chúa Trời là Đức Chúa Trời.”

“Vâng, tôi tin điều đó.”

⁹⁵ “Ồ, người đang làm tốt, Mô-se, cứ tiếp tục. Người đã cưới một người nữ tốt; nàng là một đứa con xinh đẹp. Chắc chắn có một con trai tốt! Vinh hiển thay Đức Chúa Trời!” Đó là cùng trường cũ như vậy. Hiểu không?

⁹⁶ Nhưng Ngài đã sẵn sàng để làm điều gì đó, vì vậy Ngài phải thu hút người đó. Và Ngài ban cho người hai dấu hiệu để làm, và phán, “Mỗi dấu hiệu có một Tiếng nói.” Điều đó chứng minh rằng nó là vậy. Bây giờ hãy xem những Tiếng đó đã nói gì, ngay cả sự sáng tạo. Đức Giê-hô-va đã sẵn sàng nói bây giờ.

⁹⁷ Một lần nữa, sự xuất hiện của một nhà tiên tri là một dấu hiệu. Bạn có biết điều đó không? Sự đến của một nhà tiên tri, với thời đại, là một dấu hiệu.

⁹⁸ Bây giờ tôi không có ý nói là một Tiến sĩ Thần đạo. Tôi không muốn nói một số mục sư trung tín nào đó, một người tốt nào đó. Họ đều tốt. Họ là tôi tớ của Đức Chúa Trời.

⁹⁹ Nhưng một đấng tiên tri là một dấu hiệu. Kinh Thánh nói vậy ở đây. Và dấu hiệu của điều gì? Đó là một dấu hiệu rằng Lời Ngài sắp sửa ứng nghiệm, được ứng nghiệm bởi Tiếng của dấu hiệu của đấng tiên tri này.

¹⁰⁰ Để ý, sự đến của một đấng tiên tri là một dấu hiệu cảnh báo về sự phán xét đã gần. Các bạn có biết điều đó không? Sự phán xét sẵn sàng áp tới nếu có một nhà tiên tri trong xứ.

¹⁰¹ Hãy nhớ, người chắc chắn, trước tiên, phải được chứng thực bởi Đức Chúa Trời và Lời dành cho thời đại đó, và rồi người thực

hiện dấu hiệu. Và rồi xem dấu hiệu đó, những gì người tiên đoán. Ngài đã phán, “Nếu nó xảy ra, thì hãy nghe người.” Dân số ký 12:6. “Nếu nó không xảy ra, hãy quên nó đi.” Nó phải là một dấu hiệu Kinh Thánh mà Ngài ban cho.

¹⁰² Và những gì Ngài ban cho dành cho một dấu hiệu, một lần, nếu Ngài hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời hề thay đổi, Ngài vẫn tiếp tục ban cho nó như vậy. “Lời của Đức Chúa Trời đã đến với các nhà tiên tri.” Họ là Lời. Và khi Chúa Jêsus đến, Ngài là Lời. Và Lời đã nhận biết những ý tưởng và những ý định trong lòng, liên tục, và liên tục. Bây giờ hãy xem.

¹⁰³ Sự đến của vị tiên tri này, cho thấy dấu hiệu, về, “sự phán xét đã gần,” luôn luôn.

¹⁰⁴ Chúng ta hãy dừng lại trong vài phút. Tôi sẽ không làm mất quá nhiều thời gian. Chúng ta hãy chỉ kiểm tra một vài người bây giờ, trong khoảng mười phút. Và phần còn lại của sứ điệp, đúng hơn, trong mười phút.

¹⁰⁵ Nô-ê, một nhà tiên tri trên đất—trên đất, một dấu hiệu về sự phán xét sắp đến. Môi-se, một nhà tiên tri trong xứ, dấu hiệu của sự phán xét sắp đến. Ê-li, tiên tri trong xứ, dấu hiệu của sự phán xét sắp đến. Giăng, một tiên tri trong xứ, một dấu hiệu của sự phán xét sắp đến cho Y-sơ-ra-ên; họ đã bị cắt đứt hoàn toàn.

¹⁰⁶ Để ý, dấu hiệu! Dấu hiệu làm gì? Dấu hiệu là để thu hút sự chú ý, và khiến những người được chọn sẵn sàng, và tránh xa khỏi con đường trước khi sự phán xét ập đến. Đó là những gì Nô-ê đã làm, để người được chọn sẵn sàng. Những người còn lại của họ, và nó làm gì? Dấu hiệu, và Tiếng của dấu hiệu, lên án kẻ không tin và khiến người đó sẵn sàng cho sự phán xét. Nó khiến người được chọn sẵn sàng cho sự trốn thoát. Đó là ý nghĩa dấu hiệu. Đó là những gì dấu hiệu được ban cho, cho sự phán xét sắp tới. Đối với những người được chọn, họ nhìn thấy nó.

¹⁰⁷ Như người đàn bà nhỏ bé có tấm lòng trong trắng, và thân thể bị ô uế; và người Pha-ri-si với thân thể sạch sẽ, mà tấm lòng ô uế. Nó định tội một người, và cứu người kia.

¹⁰⁸ Và chính những sự phán xét đã cứu Môi-se, đã định tội thế gian; sự giảng dạy của ông.

109 Nó khiến người được chọn sẵn sàng. Người được chọn sẵn sàng cho điều gì? Khi họ nhìn thấy một dấu hiệu do Đức Chúa Trời sai đến, họ nhìn lại trong Kinh Thánh và xem điều đó có phải ở đó không. “Đúng, nó đây này.” Nó là gì? Đang chờ phán quyết. Rồi người được chọn lắng nghe Tiếng nói.

110 Nhưng người không được chọn phớt lờ, và nói, “Vớ vẩn. Đi tiếp! Chúng tôi sẽ lấy cùng một trường cũ.” Hiểu không? Đó là cách họ đã làm trong những ngày của Luther. Đó là cách họ đã làm trong những ngày của Wesley. Đó là cách họ—họ làm bây giờ, cách họ đã luôn luôn làm.

111 Nhưng nó là một dấu hiệu, và nó có một Tiếng nói theo sau dấu hiệu. Và Tiếng nói được xác định là Tiếng Kinh Thánh. Bây giờ đừng quên điều đó. Bây giờ cứ tiếp tục đi vào điều đó, bởi vì tôi có thể không bao giờ gặp lại các bạn nữa.

112 Tôi ước gì tôi có một cách để tôi có thể xuống đây ở đâu đó và có được tất cả anh em của tôi, khi họ không có những buổi nhóm phục hưng nào diễn ra, hãy dựng lều lên và chỉ cần ngồi, ngày này qua ngày khác, và dạy điều đó cho đến khi—cho đến khi nó thực sự thấm nhuần. Nhưng Ngài sẽ không cho phép điều đó, tôi không nghĩ vậy. Thấy đó, chúng ta đã quá gần với sự cuối cùng. Tôi tin rằng chúng ta hiện đang ở sự cuối cùng.

113 Trong cuốn sách của tôi trong đó, mà tôi đã ghi lại. Năm 1933, một buổi sáng, chuẩn bị để đi học trường Chúa Nhật, một trường Chúa Nhật Báp-tít nơi tôi đã là mục sư, Đức Thánh Linh đến và tỏ cho tôi thấy đến thời kỳ cuối cùng, và đã tỏ cho tôi bảy điều sẽ xảy ra. Tôi đã đánh dấu chúng xuống. Nó ở trên giấy vàng cũ.

114 Cho tôi biết chính xác cách mà nước Đức sẽ xây dựng Chiến lũy Siegfried đó, và cách mà những người Mỹ sẽ đánh bại nó như thế nào, mười một năm trước khi phòng—phòng tuyến đã từng được xây dựng.

115 Đã nói cách mà Mussolini sẽ đẩy lên thế nào, và cách mà ông sẽ đi đến Ê-ti-ô-pi như thế nào, và cách mà Ê-ti-ô-pi sẽ “gục ngã trước những bước đi của ông.” Và ông ta sẽ chết một cách xấu hổ, bị lộn ngược, và chính người của ông sẽ phỉ nhổ vào ông.

116 Và tôi nói, “Có ba chủ nghĩa: chủ nghĩa Cộng sản, chủ nghĩa Phát xít, và chủ nghĩa Quốc xã. Tất cả chúng sẽ quyện lại trong nước Nga, trong chủ nghĩa Cộng sản.” Và nó muốn Công-...tiêu diệt đạo Công giáo. Xem thử nó đúng không!

117 Tôi nói, “Sự tiến triển như vậy sẽ xảy ra!” Tôi nói, “Tôi thấy những chiếc ô-tô trông như một quả trứng, đi xuống phố. Có những chiếc xe hơi đi xuống đường cao tốc, với một số loại điều khiển, họ không cần phải hướng dẫn nó. Tôi đã nhìn thấy một gia đình người Mỹ chơi cờ caro ở phía sau xe hơi.” Họ đã có được xe hơi đó ngay bây giờ, nếu họ thật sự có đường cao tốc để đưa nó vào. Xe Volkswagen nhỏ là một quả trứng hoàn hảo, thật chính xác, và đó là tất cả những chiếc xe khác. Bạn có thể tưởng tượng không, vào năm 1933, những chiếc xe trông như thế nào, so với bây giờ?

118 Và sau đó Nó lại tiên đoán, rằng, cho phép phụ nữ bỏ phiếu, và những gì họ sẽ làm. Và làm thế nào mà đất nước này, là một kiểu, như Y-sơ-ra-ên, đến một vùng đất và đánh đuổi những người cư ngụ, và thừa kế đất. Và vài vị vua đầu tiên mà họ có, Đa-vít và Sa-lô-môn, là những vị vua kính sợ Đức Chúa Trời. Sau một thời gian, họ có một A-háp xuất hiện. Họ đã bầu anh ấy vào. Chức vụ sẽ trở nên...giáo hội đã trở nên trần tục. Và, chúng ta đã có Lincoln và Washington, hãy nhìn xem những gì xảy ra ngày nay. Nhìn xem chúng ta đang đi đâu bây giờ. Điều tiếp theo là ở đâu? Chúng ta đang ở kỳ cuối cùng.

119 Và đó là một dấu hiệu, theo lẽ tự nhiên, thật chính xác. Nó khiến cho người được chọn sẵn sàng; và lên án, với sự phán xét, cho người không tin.

120 “Nếu nhà tiên tri này là một tiên tri chân chính, và những gì người nói ứng nghiệm,” Kinh Thánh nói, trong Dân số ký 12:6, “hãy nghe lời cảnh báo của người, vì nó được chứng thực rằng đó không phải là con người.” Một—một tiên tri là một người. Nhưng Tiếng từ dấu hiệu siêu nhiên là một Tiếng thuộc về Kinh Thánh, nó đã được chứng thực, thế thì đó là một cảnh báo.

121 Kinh Thánh được chép bởi các nhà tiên tri, hãy nhớ. Trong Phi-e-rơ Nhì, cũng vậy, 1:21. Trong Hê-bơ-rơ 1:1, cũng vậy.

¹²² Trự Lửa, đối với Môi-se, là dấu hiệu, Tiếng sẽ nói. Trự Lửa cho thấy rằng Tiếng sẽ nói. Đó là một dấu hiệu, một Trự Lửa. Anh chị em nên nhớ điều đó từ Houston, cách đây không lâu.

¹²³ Môi-se, một tiên tri, dấu hiệu cho Y-sơ-ra-ên, rằng lời hứa thì gần như sẵn sàng được ứng nghiệm. Khi Môi-se đi xuống và thực hiện dấu hiệu của một tiên tri, họ biết ngay lúc ấy ông sẽ tập hợp họ lại với nhau.

¹²⁴ Lời Đức Chúa Trời thật hoàn hảo trong thứ tự, mỗi thời điểm đều giống nhau. Cũng như tôi đã nói đêm qua, cách mà U-rim Thu-mim, và mọi thứ, đã luôn trả lời với Đức Chúa Trời.

¹²⁵ Chúng ta hãy lấy ví dụ một nhà tiên tri lần nữa, chỉ một lát, Giô-na. Tôi đã có chương 1 Giô-na được viết ra ở đây, chương 1 ở đây về lời tiên tri của ông. Giô-na đến từ bụng cá voi, là một dấu hiệu. Hãy xem, dân chúng là người ngoại đạo. Họ thờ các thần biển, và thần biển của họ là một con cá voi.

¹²⁶ Bây giờ nhiều người cổ lên án Giô-na. Tôi luôn cố gắng chấp nhận cho Giô-na. Giô-na không nằm ngoài ý muốn của Đức Chúa Trời. “Các bước chân của người công bình là do Đức Chúa Trời định liệu.” Chúng tôi muốn nói, “Ngài là một Giô-na.” Nhưng chúng ta hãy chỉ lấy ví dụ nó ở mức...những gì nó xứng đáng, cho một lần. Tôi biết ông lẽ ra phải đi đến Ni-ni-ve, nhưng Đức Chúa Trời đã để ông lên con tàu đó đến Ta-rê-si. Và Ngài đã gây khó khăn đến trên biển.

¹²⁷ Giô-na nói, “Hãy trói tay chân tôi lại. Tôi là người gây rắc rối, người đã gây ra điều đó.” Và ném ông ra. Và một con cá đang bơi qua mặt nước, một con cá lớn đã nuốt chửng Giô-na. Tôi biết điều đó khó để khoa học tin.

¹²⁸ Cách đây không lâu, ở Louisville, Kentucky, cách đây khoảng mười năm, họ có một—một con cá voi nằm trên một—một toa xe lửa. Và có một Ricky trẻ tuổi nào đó ở đó, có nhiều sự thông minh hơn anh ta biết cách để điều khiển. Anh ta đang cố gắng làm cho Kinh Thánh nói dối. Anh ta nói, “Bạn biết đấy, bạn nghe câu chuyện ai cũng biết trong Kinh Thánh cũ đó, rằng con cá voi đã nuốt Giô-na.” Anh nói, “Nhìn kìa, bạn không thể đưa một quả bóng qua cổ họng của nó, nó quá nhỏ. Làm sao một người đàn

ông trưởng thành có thể đi vào bụng của nó được?” Nói, “Anh thấy đấy, nó chỉ là một câu chuyện ai cũng biết quen thuộc, như Kinh Thánh có đầy chúng.”

129 Điều đó là quá nhiều so với suy nghĩ của—của tôi. Tôi nói, “Thưa anh, tôi muốn nói đôi điều ở đó.”

Nói, “Anh có điều gì để nói?”

130 Tôi nói, “Anh thấy đấy, anh chưa đọc Kinh Thánh đúng đắn.” Tôi nói, “Kinh Thánh nói đây là một con cá voi đặc biệt. ‘Đức Chúa Trời đã chuẩn bị một con cá lớn.’ Con cá này được dựng nên đặc biệt, để nuốt ông, để ông làm điều đó! Nó không phải một con cá bình thường. Đức Chúa Trời đã định làm một công việc bất thường, vì vậy Ngài phải có một cá bất thường.” Hiểu không? Anh ấy đã không nói thêm về điều đó sau đó. Vì vậy, nó, Đức Chúa Trời đã có một vật đặc biệt.

131 Giống như một cô gái nhỏ, làn nọ, đến từ đèn tạm; tóc chải ngược phía sau, và bóng mượt, đủ cho đến khi khuôn mặt nhỏ của cô ấy trông giống như một củ hành tím bóc vỏ. Cô ấy chỉ có một cuốn Kinh Thánh, đang đi xuống.

132 Ông già này tên là Jim Dorsey sống ở Utica. Ông ấy là một kẻ ngoại đạo, một người lính già, và—và ông không tin Chúa. Và ông nói, “Cô đang đi đâu, cô gái trẻ?”

Cô nói, “Tôi đang đi về nhà, thưa ông.”

Nói, “Cô đang mang cái gì trong tay cô vậy?”

Cô nói, “Đó là một cuốn Kinh Thánh.”

Đã nói, “Cô không tin điều đó, phải không?” Và ông...

Nói, “Tin, tôi tin nó, thưa ông.”

133 Và nói, “Cô có tin rằng câu chuyện trong đó về cá voi nuốt chủng Giô-na không?”

Nói, “Tại sao, chắc chắn, tôi tin mọi Lời của nó.”

134 Ông ấy nói, “Cô sẽ chứng minh nó bằng bất kỳ cách nào khác ngoài đức tin, cái mà cô gọi là đức tin?”

“Tại sao,” cô ấy nói, “khi tôi đến Thiên đàng, tôi sẽ hỏi Giô-na.” Hiểu không?

Ông nói, “Thế thì nếu ông ấy không có ở đó thì sao?”

135 Cô nói, “Thế thì ông sẽ phải hỏi ông ấy.” Vì vậy tôi nghĩ rằng đó là một cách giải quyết khá tốt. Vì vậy tôi nghĩ rằng điều đó là gần như đúng.

136 Nếu Kinh Thánh nói rằng Giô-na đã nuốt con cá voi, tôi sẽ tin điều đó. Ngài đã có thể chuẩn bị nó. Những gì Đức Chúa Trời đã phán, Đức Chúa Trời có thể thực hiện, và Ngài luôn giữ Lời Ngài. Vì vậy, Giô-na, chúng ta làm trò cười về ông...

137 Nhưng bạn có bao giờ để ý không? Một con cá khi nó đang bơi, nó đang tìm thức ăn. Và sau đó khi ăn, nó sẽ đi ngay xuống đáy biển và đặt những cái vây nhỏ của nó ở dưới đáy. Cho cá vàng của bạn ăn và xem điều gì đã xảy ra. Chúng ăn no bụng nhỏ của chúng, rồi chúng đi xuống và đặt những cái vây của chúng ngay sát đáy, và nằm đó và nghỉ ngơi.

138 Chà, con cá lớn đã chuẩn bị sẵn này đến và nuốt chửng nhà tiên tri này. Và nó đã đi xuống đáy biển, và có thể ẩn sâu bốn mươi sải ở đó. Nó đi xuống, để nghỉ ngơi dưới đáy biển.

139 Bây giờ chúng ta luôn luôn nghĩ về Giô-na. Và mọi người nói, “Bây giờ tôi đã được cầu nguyện cho, nhưng bàn tay tôi thì không tốt hơn. Tôi đã được cầu nguyện cho, nhưng tôi không cảm thấy tốt hơn.” Các bạn đừng bao giờ hò hét về Giô-na.

140 Bây giờ nhìn vào những triệu chứng ông đã có. Vậy thì, chỗ trước tiên, ông đã ở ngoài khơi giữa cơn bão biển, và ông đã ngoài tiến trình mà Đức Chúa Trời đã sai ông đi. Tay và chân của ông đã bị trói. Ông bị quăng vào trong cơn bão biển, đang găm thét dữ dội, và con cá voi đã nuốt ông và đi thẳng xuống dưới đáy biển. Và ông đang nằm đó trong chất nôn mửa, trong bụng cá voi, rong biển quấn quanh cổ ông. Và nếu ông đã nhìn lối này, đó là bụng của cá voi. Ông nhìn lối kia, đó là bụng cá voi. Mọi nơi ông nhìn, đều là bụng cá voi. Anh em nói về trường hợp triệu chứng, ông có thể đã có nó. Nhưng anh em biết ông đã nói gì không? Ông nói, “Chúng đang chăm sự hư không. Tôi sẽ không nhìn xem chúng nữa, nhưng tôi muốn hướng về đền thánh Ngài một lần nữa.”

¹⁴¹ Vì, Sa-lô-môn, một con người xác thịt trên đất, đã cầu nguyện để dâng đền thờ, nói rằng, “Lạy Chúa, nếu dân sự Ngài trong lúc hoạn nạn ở bất cứ nơi nào, và hướng về nơi thánh này, thì từ Trời xin lắng nghe.”

¹⁴² Và Giô-na đã có đức tin vào những gì Sa-lô-môn đã cầu nguyện. Và Đức Chúa Trời đã giải cứu ông khỏi con cá voi, sau ba ngày và đêm. Ngài có thể đã đưa vào một lồng ô-xi dưới đó. Tôi không biết Ngài đã làm gì, nhưng Ngài đã giữ ông sống trong ba ngày đêm, theo như Lời. Và Lời thì đúng.

¹⁴³ Ồ, nếu Giô-na, dưới những hoàn cảnh đó, có thể nhìn lại đền tạm mà con người đã làm ra, hướng chỉ anh chị em và tôi, tối nay, còn phải ngược lên Đền thờ nơi Chúa Jêsus đứng bên phải của Đấng Chủ Tế, với Huyết của Chính Ngài, đang cầu thay cho sự xưng tội của chúng ta, về những dấu hiệu xấu nhỏ của chúng ta! Đừng lên án Giô-na, và rồi nhìn xem những gì sai trật của mình. Hãy ngược nhìn lên lời hứa, “Đức Chúa Trời đã phán vậy!” Nếu chúng ta là con cái của Áp-ra-ham, “Đức Chúa Trời đã phán vậy!” Ngài đã hứa, và điều đó không có gì bàn cãi nữa.

¹⁴⁴ Để ý, hết thấy mọi người ở bên ngoài đang câu cá, và đang kéo lưới của họ và vân vân. Sau một lát, trôi đến thần biển, cá voi, bị đẩy vào bờ. Mọi người quỳ gối xuống. Đức Chúa Trời biết cách để làm các sự việc. Và nó đi ngay vào bờ biển và liếm lưới nó, và, khi nó làm thế, ở đây nhà tiên tri bước ngay ra khỏi miệng cá voi. Nhà tiên tri! Thần nhỏ tiên tri ngay ra trên bờ biển. Không lạ gì họ đã ăn năn. Hiếu không?

¹⁴⁵ Đó là một dấu hiệu. Giô-na được giải cứu bởi cá voi, là một dấu hiệu. Ông đã làm gì? Đó là dấu hiệu từ Đức Chúa Trời. Tiếng đó đã nói gì? “Hãy ăn năn nếu không thì chết, trong bốn mươi ngày.” Dấu hiệu của Đức Chúa Trời; Tiếng của Đức Chúa Trời! Luôn luôn, khi Đức Chúa Trời ban đến một dấu hiệu, Đức Chúa Trời sai đến Tiếng của Ngài đằng sau dấu hiệu đó. Để ý, “Hãy ăn năn, nếu không trong vòng bốn mươi ngày cả thành phố này sẽ hư mất.”

¹⁴⁶ Tiên tri Giảng xuất hiện trên đất, sau bốn trăm năm không có đấng tiên tri nào; dấu hiệu sau bốn trăm năm, về sự xuất hiện của ông. Thì giờ nghỉ ngơi ít ỏi đó!

¹⁴⁷ Bây giờ nếu anh em thuộc linh anh em sẽ nắm bắt được những gì tôi đang nói. Cầu xin Đức Chúa Trời mở ra sự hiểu biết của anh em. Nó đã xảy ra bao lâu?

¹⁴⁸ Bốn trăm năm, dân Y-sơ-ra-ên đã không có một đấng tiên tri nào, các giáo hội đã quá sai lạc, và rồi ở đây Giăng xuất hiện. Giăng là đấng tiên tri, một dấu hiệu mà đấng Mê-si đã nói về ông. Hãy xem. Bởi vì, Ma-la-chi 3 đã nói, “Ta sẽ sai sứ giả Ta đi trước mặt Ta, để chuẩn bị con đường, chuẩn bị cho dân sự.”

¹⁴⁹ Nhìn xem Giăng, không có sự ích kỷ trong ông. Ông không hề nhận lấy sự vinh hiển nào. Họ đã cố gọi ông là Đấng Mê-si; nhưng ông nói, “Ta không xứng đáng để cởi giày Ngài.”

¹⁵⁰ Nhưng ngay khi Chúa Jêsus xuất hiện, Ngài đã có dấu hiệu, Trụ Lửa, một Ánh sáng ở trên Ngài, giống như chim bồ câu giáng xuống một Tiếng nói rằng, “Đây là Con yêu dấu Ta, Người mà đẹp lòng Ta mọi ngày.”

¹⁵¹ Để ý, và Giăng lập tức đã nói, “Ngài phải dấy lên. Ta phải hạ xuống.” Ông đã dâng Hội thánh cho Đấng Christ. A-men.

¹⁵² Chúng ta được kể điều đó, trong những ngày sau rốt, điều đó sẽ lặp lại lần nữa! Sẽ có một Sứ điệp phát ra, mà sẽ giới thiệu Đấng Mê-si cho dân sự. Và nó sẽ ở trong cách đó, người ta sẽ đứng lặng người không nói nên lời như họ đã làm lúc đó. Ngài đã hứa điều đó. Chương tiếp theo của Ma-thi-ơ, về Ma-la-chi, nói cho chúng ta biết về điều đó. Hãy xem.

¹⁵³ Họ đã hỏi về nó. Bản chất của Giô-na xác nhận ông trong linh của Ê-li. Bây giờ để ý hai nhà tiên tri.

¹⁵⁴ Bây giờ, Ê-li là người đã dấy lên trong thời của Y-sơ-ra-ên, trong thời hỗn loạn.

¹⁵⁵ A-háp là vua. Và tất cả phụ nữ đã bắt chước theo Giê-sa-bên, và có lẽ để đầu tóc ngắn và mọi thứ, có lẽ giống như chúng ta có ngày nay. Và hết thầy đi theo Giê-sa-bên. Và các mục sư nghĩ điều đó chỉ tốt thôi. “Hãy để mặc họ. Hãy để họ làm điều đó.”

¹⁵⁶ Và vào lúc đó, Đức Chúa Trời đã dấy lên một người từ đồng vắng, tên là Ê-li. Chúng ta thậm chí không biết ông đến từ đâu. Ông đã không đi học nào để xác nhận mình. Nhưng ông đã được dấy lên, và ông lên án tất cả thứ đó. Ông đã lên án toàn bộ cơ cấu.

157 Nếu ông xuất hiện, ngày nay, ông cũng sẽ lên án cơ cấu của chúng ta.

158 Ông đã lên án mọi Giê-sa-bên. Và điều đó, cuối cùng, chính bà đã làm cho nhà tiên tri suy sụp. Chạy trốn, giống như Giăng; nằm dưới một cây giếng giếng khi Giê-sa-bên định giết ông. Bà ghét ông.

159 Và rồi chúng ta tìm thấy rằng khi Giăng đến, ra từ đồng vắng lần nữa, một người yêu mến đồng vắng, có một sứ điệp thẳng thừng với những người đàn bà hiện đại đang sống mà đã ly dị và cưới, và cưới lại, ông cất sự việc ra từng mảnh. Và ông không hề đến trường học nào. Ông đến từ Đức Chúa Trời, một người được Đức Chúa Trời sai đến. Và ông lên án những người nữ hiện đại, chống lại họ gay gắt, và ông không hề ngần ngại. Nhưng ông nói rõ ràng thì giờ đã gần, Đấng Mê-si sẽ phán. Hãy nhìn xem điều đó.

160 Bây giờ hãy so sánh lần đến đầu tiên của Ê-li với một số trong những tiên tri hiện đại của ngày nay, đang để cho những Giê-sa-bên của họ cắt tóc, và mặc đồ ngắn, hút thuốc, bất cứ cách nào họ muốn làm, dẫn họ đi loanh quanh. Tốt hơn không nói gì cả, bà sẽ bỏ ông, đi lấy người khác. Dẫn họ loanh quanh bằng những tín điều do con người làm ra; đó là một sự hổ thẹn, những giáo lý của con người. Và, bởi làm điều đó, họ làm cho những điều răn của Đức Chúa Trời không có tác dụng, bởi vì họ có thể gia nhập giáo hội và vẫn xưng nhận là những Cơ-đốc nhân, và nắm giữ quyền của họ và nói họ là những Cơ-đốc nhân, và cứ như thế. Đó là những gì họ muốn. Đó là những gì họ đã làm lúc ấy.

161 Nhưng, nên nhớ, đó là vào một thời như thế, khi Đức Chúa Trời đã hứa trong Ma-la-chi 4, rằng Ngài sẽ làm trọn Lời lần nữa. Đúng thế. Nhìn xem chúng ta đang ở đâu ngày nay, giống như trong thời của Giăng, giống như nó đã xảy ra trong những thời khác.

162 Nhìn xem A-mốt nhỏ bé này đã dấy lên, một người nhỏ bé. Chúng ta không biết ông từ đâu đến. Ông là một người chăn gia súc. Đức Chúa Trời đã lấy ông từ những đồng cỏ chiên và đồng cỏ bò, và, và huấn luyện ông. Và khi ông đến Sa-ma-ri, và khi ông đứng lên và dấy lên trên đồi đó ngày ấy, nhìn xuống ở đó. Và mặt

trời đó đang chiếu sáng trên cái đầu hói của ông, và bộ râu xám của ông, và mắt ông nhú lại với nhau và lấp lánh. Đôi mắt tin kính của ông nhấp nháy, không phải vì những quang cảnh mà những khách du lịch đã thấy khi họ đến đó, bởi vì cả thành phố đã bị nộp cho tội lỗi.

¹⁶³ Người nhỏ bé, không rõ danh tính này là ai? Vâng, đó là Amốt, đấng tiên tri. Ông đã nói tiên tri trong thời của Giê-rô-bô-am đệ Nhị, một vị vua phản bội, để cho dân sự làm bất cứ điều gì. Các thầy tế lễ đã có tất cả cho nó. Họ đã xây dựng những nhà thờ tốt nhất. Họ đã mặc quần áo tốt nhất. Phụ nữ của họ thì vô đạo đức. Họ ăn mặc theo bất kỳ cách nào họ muốn. Khách du lịch đổ xô đến khắp mọi nơi, để xem các cô gái xinh đẹp và hành động kỳ quặc của họ.

¹⁶⁴ Chỉ là một Hiệp chủng quốc Hoa Kỳ hiện đại khác, được cho là dân của Đức Chúa Trời. Không ai nói gì về nó. Nó dường như là một sự điều khiển trên mọi người. Năm-...

¹⁶⁵ Bây giờ mười tám năm, hôm nay! Rebekah của tôi mười tám tuổi, hôm nay. Mười tám năm, tôi đã đi qua đất nước này, lên án những điều này. Và khi tôi trở lại, năm này qua năm khác, có nhiều phụ nữ có mái tóc ngắn bằng bình hơn lần đầu tiên tôi bắt đầu.

¹⁶⁶ Một thầy giảng Ngũ Tuần nổi tiếng, vĩ đại đã đưa tôi vào một căn phòng, khoảng một năm trước, một người tốt, nổi tiếng, được cả thế giới biết đến. Ông ấy nói tôi... “Anh Branham, hãy để tôi đặt tay lên anh và cầu nguyện cho anh.”

Tôi nói, “Tôi không đau.”

¹⁶⁷ Ông ta nói, “Nhưng có điều gì đó không ổn.” Ông nói, “Anh Branham, anh sẽ làm hỏng chức vụ của mình. Không ai sẽ hợp tác. Không ngạc nhiên khi các thầy giảng không muốn hợp tác với anh; đó là cách anh lên án họ những người nữ.” Ông nói, “Họ gọi anh là một nhà tiên tri.”

Tôi nói, “Tôi chưa bao giờ nói rằng tôi đã là.”

¹⁶⁸ Ông nói, “Nhưng họ nghĩ rằng anh là.” Ông nói, “Tôi cũng tin giống như vậy.” Ông nói, “Anh được kêu gọi để cầu nguyện cho

người đau.” Ông nói, “Cầu nguyện cho người đau, và để mặc cho những người nữ. Anh làm tổn thương những cảm xúc của họ.”

Tôi nói, “Bằng cách nào?”

169 Ông nói, “Nói về họ để tóc ngắn bằng bình và những thứ khác.”

Tôi nói, “Điều đó sai.”

170 Kinh Thánh nói, “Một người nữ mà—mà cắt tóc mình, chồng cô ấy có quyền để ly hôn cô ấy.” Hoàn toàn chính xác. “Cô ấy làm nhục cái đầu của mình.” Đó là những gì Kinh Thánh đã nói. Bây giờ tôi không biết bạn có thích điều đó hay không, nhưng đó là những gì Kinh Thánh đã nói, trong Cô-rinh-tô thứ Nhất.

171 [Băng trống—Bt.]...dính chặt da cho đến khi da hằn lên bên ngoài. Và rồi họ—họ đến gần, nói, “Ồ, thưa Ông Branham, đó là loại quần áo duy nhất mà người ta bán.”

172 Họ vẫn có hàng hóa và các máy may. Không có biện hộ. Phụ nữ hội Amish và Báp-tít Anh Em vẫn mặc chúng. Chắc chắn. [Hội chúng vỗ tay—Bt.]

Và những gì xảy ra? Họ ra khỏi đó và tiếp tục.

173 Một người phụ nữ nói, “Chà, thưa Ông Branham, tôi không mặc đồ ngắn. Tôi mặc s-...” Chúng là gì, quần đùi-...[Một anh nói, “Quần đùi phụ nữ để đi xe đạp.”—Bt.] Vâng. Nói, “Tôi mặc chúng.”

174 Tôi nói, “Điều đó còn tệ hơn.” Tôi nói, “Kinh Thánh nói, ‘Thật là gớm ghiếc cho một người nữ mặc quần áo liên quan đến người đàn ông.’” Và thật là cảnh tượng trông như nhóp là Hoa Kỳ này hiện nay! Hiểu không? Đúng thế.

175 Hãy để tôi nói với chị đôi điều, chị ơi. Chị có thể thuần khiết như một hoa huệ, với chồng chị hoặc bạn trai của chị, nhưng trong Ngày Phán xét chị sẽ trả lời vì phạm tội ngoại tình. Chúa Jê-sus phán, “Hễ ai nhìn một người nữ, mà ham muốn người ấy, thì đã phạm tội tà dâm với người ấy rồi.” Nếu tội nhân đó nhìn vào cô, và cô ấy phải trả lời tại Ngày Phán xét. Cô đã phô bày chính mình với anh ta. Tùy bản thân cô thôi. Ừ-m.

¹⁷⁶ Tại sao một phụ nữ tin kính lại muốn ăn mặc như vậy? Rồi bạn lại tuyên bố có Đức Thánh Linh bởi vì bạn đã nói tiếng lạ và chạy lên và xuống sàn nhà. Điều đó, mặc dầu, tôi đã thấy những người ngoại đạo làm điều đó, những người Hottentot. Đức Thánh Linh là sự trong sạch, thánh khiết, không ô uế. Chắc chắn.

¹⁷⁷ Người đàn ông này nói, “Nếu anh là...Họ tin rằng anh là một nhà tiên tri. Tại sao anh không dạy họ cách nhận những ân tứ thuộc linh lớn lao, và cách làm những thứ cho Đức Chúa Trời? Tại sao anh không dạy họ điều đó nếu anh là một nhà tiên tri?”

¹⁷⁸ Tôi nói, “Làm sao tôi có thể dạy họ môn đại số khi họ thậm chí không muốn học những điều cơ bản ABC của họ?” Các bạn biết ABC có nghĩa là gì không? [Trong tiếng Anh: Always Believe Christ—Nd.] “Luôn Luôn Tin Chúa.” Ừ-m. Làm thế nào các bạn sẽ làm điều đó? Đấy, các bạn muốn đi lên đó, thay vì bắt đầu ở dưới đây.

¹⁷⁹ Đức Chúa Trời sẽ xây dựng Hội Thánh của Ngài trên nền tảng của Chúa Jêsus Christ, và đó là Kinh Thánh. Bên ngoài đó, tất cả các nền tảng khác đều đang chìm trong cát. Đức Chúa Trời không thay đổi. Bản chất của Ngài không thay đổi.

¹⁸⁰ Ngài làm cho đàn bà khác với đàn ông, và đàn ông khác với đàn bà. Ngài mặc cho họ khác nhau, và muốn chúng giữ nguyên như vậy. Hiểu không? Phụ nữ muốn trông giống đàn ông, và đàn ông muốn giống đàn bà. Ôi, chao ôi! Biến thái như vậy! Đó là... Và toàn bộ sự việc, giống như nó đã bám chặt vào mọi người, và bạn không thể thay đổi nó. Trông giống như một con quái vật vĩ đại, một màu đen vĩ đại; nếu bạn hiểu những gì tôi đang nói về, trong tâm linh. Một con quái vật đã tóm lấy họ, và họ—họ thật sự không thể thoát khỏi nó; quá nhiều Hollywood, quá nhiều chương trình truyền hình, quá nhiều điều vô nghĩa khác. Mọi thứ chúng ta nhận được đều bị ô nhiễm. Không lạ gì, “Nếu công việc không bị cắt giảm, vì lợi ích của những người được Chọn, thì sẽ không có xác thịt nào được cứu.”

¹⁸¹ Bạn nói, “Tôi chưa hề biết điều đó trước đây.” Ồ, bây giờ bạn biết nó, từ giờ trở đi. Thấy không? Đó là...Tốt hơn tôi nên dừng lại điều đó. Chúng ta hãy quay lại. Để ý.

182 Giăng là một dấu hiệu. Và hãy nhớ rằng, cách Đức Chúa Trời làm lần đầu tiên, đó là cách mà Ngài sẽ làm nó lần nữa. Ngài đã hứa. Vậy thì, Đức Chúa Trời không bao giờ đã sử dụng một nhóm người, vào bất cứ lúc nào, cho như vậy.

183 Hãy nhớ, có một nhóm lần nọ, mà, một người vĩ đại tên là A-háp, ông đã có được...ông đã có được bốn trăm tiên tri người Y-sơ-ra-ên. Bấy giờ, họ không phải là những nhà tiên tri ngoại đạo. Bốn trăm tiên tri Y-sơ-ra-ên. Họ tất cả đều có bằng cấp và mọi thứ, có một trường học lớn.

184 Có một người tin kính tên là Giô-sa-phát, là vua của Giu-đa, và ông đi xuống. Và đó là nơi một người tin đã trộn lẫn với một người không tin. Mọi thứ đã diễn ra sai lầm.

185 Và ông nói, “Ra-mốt-Ga-la-át...” Bấy giờ hãy xem đây, nó thật đúng làm sao. Ông nói, “Ra-mốt-Ga-la-át thuộc về chúng ta, hãy đi lên đó. Lên bên trong phần của đất nước trên đó, đó là của chúng ta.” Giô-suê, trong việc phân chia đất đai, giao đất đó cho Y-sơ-ra-ên. Và những người Phi-li-tin, những kẻ ngoại đạo, đến và đã chiếm lấy nó khỏi họ. Người nói, “Xứ đó thuộc về chúng ta.”

186 Bấy giờ hãy xem thế nào, về cơ bản, dân sự có thể đúng nhưng lại bỏ lỡ Nó. Xứ thực sự thuộc về Y-sơ-a-ên. Nhưng tất cả những lời hứa của Đức Chúa Trời, thừa anh em, là dựa trên những điều kiện, hãy xem, “Nếu họ bước đi trước mặt Chúa.”

187 Bấy giờ trông giống ở đây. Vua ấy nói, “Vua sẽ đi lên với tôi, và giúp tôi lấy lại mảnh đất đó chứ? Chà, đó là, những đứa trẻ Phi-li-tin đang đầy bụng chúng ở trên đó, với lúa mì thuộc về Y-sơ-ra-ên.” Điều đó là đúng theo Kinh Thánh. Ông nói, “Giúp tôi đi lên và lấy chúng.”

188 Nói, “Ồ, của tôi...” Ở đó vua đã mắc phải một sai lầm hấp tấp: “Xe ngựa của tôi là của ông, người của tôi cũng giống như của ông. Tôi sẽ đi cùng ông.”

189 Và rồi Giô-sa-phát bắt đầu suy nghĩ, bạn biết đấy. “Này, không phải chúng ta nên hỏi ý kiến Chúa về điều này trước khi chúng ta đi sao?”

190 “Ồ, tất nhiên,” A-háp nói, “chắc chắn. Ừ-m. Xin lỗi. Tôi—tôi đáng lẽ phải nghĩ đến điều đó.”

“Không còn một tiên tri ở đâu đó sao?”

191 “Ồ, chắc chắn có. Tôi đã có—tôi đã có—một trường thần học của họ ở dưới đây, tốt nhất vua từng thấy. Tất cả họ đều mặc những bộ quần áo đẹp nhất. Họ là những học giả được đánh giá cao nhất. Tôi đã giáo dục họ, đến tận cùng. Chúng ta sẽ đi đem họ đến.”

192 Vì vậy, họ đã đi xuống đó. Và họ đã có cả thấy. Họ không phải là đạo đức giả. Họ đã cầu nguyện và cầu nguyện và cầu nguyện, cho đến khi họ nhìn thấy một khả tượng.

193 Sau đó họ đi lên. Và một trong số họ đã làm cho mình có hai chiếc sừng lớn bằng sắt. Ông ấy nói, “Bằng cách này, vua sẽ đuổi người Phi-li-tin, hoặc—người A-si-ri, ra khỏi đất nước.” Ông ta nói, “CHÚA PHÁN NHƯ VẬY. Hãy đi lên, Chúa ở cùng vua.” Mỗi người trong số họ, sau đó, đồng một lòng, đồng một tinh thần. Các nhà tiên tri Y-sơ-ra-ên nói, “Hãy đi lên, Chúa ở cùng vua.” (Bạn nói, “Đó có phải là lời Kinh Thánh không?”) “Đức Chúa Trời đã ban cơ nghiệp này cho dân sự, và kẻ thù chiếm lấy nó. Vua có quyền đi lấy nó.”

Bây giờ, Lễ Ngũ tuần, tôi muốn anh chị em học được một bài học ở đây.

194 Nhưng, Giô-sa-phát, là một người tin kính, ông nói, “Tuy nhiên có điều gì sai một chút.” Đã nói, “Vua không còn một người nào nữa sao?”

195 “Một người nữa, sau khi bốn trăm nhà tiên tri được đào tạo bài bản đang đứng đây?” Nhiều như ở tầng dưới cùng này ở đây. “Đứng đồng một lòng, nói, ‘CHÚA PHÁN NHƯ VẬY.’ Hãy trả nó lại, và nói, ‘Giô-suê giao đất cho chúng ta. Nó là của chúng ta. Hãy đi lấy nó!’”

196 Nhưng Giô-sa-phát yêu cầu một người khác. Nói, “Không còn người nào nữa để chúng ta có thể hỏi ý kiến Chúa sao?”

197 Ông nói, “Ồ, còn một người nữa, nhưng,” nói, “tôi ghét người đó.” Ủ-m, ừ-m. Nói, “Người là Mi-chê, con trai của Giêm-la.” Nói, “Tôi ghét người. Người đó luôn nói những điều xấu về tôi.”

Nói, “Xin vua đừng nói như vậy. Hãy đi kiếm người.”

198 Sau đó họ sai một số người chạy đến đó. Và một số người trong số họ nói, “Bây giờ, Mi-chê, tôi muốn nói với ông đôi điều. Bây giờ, ông biết họ dứt phép thông công ông,...dứt ông khỏi sự thông công, cách đây không lâu, bởi vì ông luôn nói những điều xấu cho dân sự. Bây giờ nếu ông muốn nhận lại sự thông công, ông hãy nói điều tương tự như họ làm, và, ồ, họ sẽ chỉ nhận ông ngay trong vòng tay họ.”

199 Nhưng ông chợt biết rằng ông thực sự là một đấng tiên tri. Ông nói, “Như Chúa là Đức Chúa Trời hằng sống, tôi sẽ chỉ nói những gì Đức Chúa Trời đặt trong miệng tôi.” Ồ! Chúa ban phước cho người. Người nói, “Hãy đợi cho đến tối nay, và tôi sẽ thấy những gì Chúa nói với tôi.”

200 Sáng hôm sau, nói, “Hãy đi lên, nhưng tôi thấy Y-sơ-ra-ên bị tản lạc như chiên không có người chăn.” Sau đó người đã lấy khái tượng của mình và so sánh nó với những gì Ê-li đã nói, những gì đã xảy ra với A-háp. Làm sao Ngài có thể ban phước những gì đã bị nguyên rủa? Cho dù là bao nhiêu...

201 Chúng ta là một đất nước tin kính. Giáo hội Ngũ Tuần, Báp-tít, và Giám Lý, và vân vân, là một giáo hội Cơ đốc, nhưng làm thế nào anh em có thể chúc phước cho những gì Đức Chúa Trời đã nguyên rủa? “Tôi không quan tâm,” bạn nói, “Tôi—tôi đã tham gia *điều này*. Tôi đã làm *điều này*.” Điều đó không liên quan gì đến nó. Nhìn những gì bạn đã làm. Hãy nhìn vào Lễ Ngũ tuần, cách họ hạ những thanh chắn xuống. Nhìn những gì bạn đã từng, và hãy nhìn xem bạn hiện tại bây giờ là gì. Không lạ gì, mất thì, mất thì bị mù.

202 Sau đó ông ta, A-háp, thầy...Thầy tế lễ này vả vào miệng người. Và nói, “Hãy đưa người,” và A-háp nói, “hãy đưa người vào lại đó trong nhà tù. Khi ta bình yên trở về, ta sẽ giải quyết với gã này.”

203 Người nói, “Nếu vua trở về, Đức Chúa Trời đã không phán với tôi.” Ủ-m? Hiểu không? Có một nhà tiên tri, có một dấu hiệu; có Tiếng của Ngài. Và không tuân theo Nó đã mang lại sự phán xét.

204 Đức Thánh Linh là đấng tiên tri của chúng ta ngày nay. Không nghe được Tiếng nói của Ngài ư? Ngài được xác định

trong Kinh Thánh, rằng Ngài sẽ nói những điều này. Chúa Jêsus Christ, hình thức của Đức Thánh Linh!

²⁰⁵ Đức Chúa Trời giải quyết với một người này. Điều này, Đức Chúa Trời không bao giờ giải quyết với các nhóm; chính là với một người. Ê-li không phải là một nhóm. Giăng không phải là một nhóm. Họ không phải là một nhóm hay một giáo phái, cũng không phải là một trong số họ. Nhưng cả hai họ đã lên án như vậy. Đúng thế. Giăng nói, “Các người đừng nghĩ nói rằng chúng ta có Áp-ra-ham là tổ phụ của chúng ta. Đức Chúa Trời có thể khiến những đá này sanh ra con cháu cho Áp-ra-ham.”

²⁰⁶ Và dấu hiệu kỳ cuối cùng sẽ có Tiếng kỳ cuối cùng. Và dấu hiệu kỳ cuối cùng sẽ phù hợp với những gì được tiên đoán trong Kinh Thánh. Và Tiếng kỳ cuối cùng, mà đi theo dấu hiệu kỳ cuối cùng, sẽ được xác nhận một cách chính xác trong lời Kinh Thánh, sẽ là lời Kinh Thánh mà đã được hứa.

²⁰⁷ Bây giờ chúng ta đọc trong Lu-ca 17 dấu hiệu kỳ cuối cùng sẽ là gì, sẽ giống như đã xảy ra ở Sô-đôm, một lời hứa. Và chúng ta có Sô-đôm trong tự nhiên, tại sao chúng ta không thể tin dấu hiệu thuộc linh ở đây? Nếu anh em, cũng có thể thấy những lời Kinh Thánh, Lu-ca 17 là dấu hiệu, và Ma-la-chi 4 là Tiếng. Dấu hiệu đã giống như Đức Chúa Trời đã biểu lộ trong xác thịt, biết những bí mật của lòng; và Tiếng của Ma-la-chi 4 đã đem dân sự ra khỏi những tin điều của họ, trở về với Đức tin của các tổ phụ. Đó là dấu hiệu.

²⁰⁸ Anh em biết điều gì không? Tôi đang kết thúc bây giờ. Những dấu hiệu thường được chấp nhận, chắc chắn; nhưng, Tiếng, ồ, không. Tiếng mà đi theo dấu hiệu, họ không muốn liên quan gì với điều đó. Vâng.

²⁰⁹ Dấu hiệu của Chúa Jêsus, như Đấng Mê-si, để chữa lành người đau, họ đã chấp nhận điều đó. Nhưng ngày nọ Ngài phán, “Ta với Cha là Một.”

²¹⁰ Ồ, chao ôi, Tiếng đó đã không được chấp nhận. Họ nói, “Ngài tự xưng Ngài là Đức Chúa Trời, bằng với Đức Chúa Trời.”

Ngài phán, “Ta là Con của Đức Chúa Trời.”

211 “Ồ, chào ôi, làm sao Đức Chúa Trời có thể có một Con?” Hiếu không? “Không khi nào Đức Chúa Trời có một Con!”

212 Nhưng, anh em thấy, họ đã tin dấu—dấu hiệu, người đau có thể được chữa lành, và, ồ, điều đó đã tuyệt vời, điều đó thật tuyệt diệu. Nhưng khi Tiếng đó đến, họ không muốn tin Tiếng đó. Họ muốn làm gì? Họ đã đuổi Ngài ra.

213 Và anh em biết điều gì không? Kinh Thánh nói cho chúng ta biết, trong Khải Huyền chương thứ 3, tại Thời đại Hội thánh Lao-đi-xê này, rằng Ngài sẽ bị đối xử giống như vậy. Ngài đã bị đuổi ra bên ngoài hội thánh. Đó là Lời được bày tỏ. Ngài đã là Lời được bày tỏ. Ngài vẫn là Lời được bày tỏ.

214 Nếu anh em có thể tin dấu hiệu của Sô-đôm, trong Lu-ca, nếu anh em có thể tin điều đó, thì tại sao không chấp nhận Tiếng của Ma-la-chi 4? Đấy, tại sao anh em không, hỡi anh em? Nó có thể được chứng thực. Cách duy nhất nó có thể được thực hiện là... Dấu hiệu có thể được chứng minh, nhưng anh phải tiếp nhận Tiếng đó.

215 Môi-se đã được ủy thác để đi xuống, trong tự nhiên, và có được một dấu hiệu thuộc linh và kêu gọi dân sự trở lại với lời hứa của tổ phụ.

216 Ma-la-chi 4 là để dân sự quay trở về với “trở về với Đức tin của các tổ phụ.” Ồ, hãy trở về, Ồ hỡi dân bị mù và tản lạc, hãy trở về với chính mình!

217 Để kết thúc, tôi sẽ nói điều này, lời nhận xét cuối cùng. Đáng tiên tri đã nói, “Sẽ có Sự sáng lúc chiều tối.” Nhìn xem, người nói, “Sẽ có một ngày mà không thể gọi là ngày hay đêm.” Bây giờ lắng nghe. Tôi đang kết thúc. “Sẽ có một ngày...” Hãy để điều này thấm sâu, và xin Đức Chúa Trời đặt để điều đó trong mỗi tấm lòng trong cộng đồng này, tối hôm nay, trong thánh phòng này. Đáng tiên tri nói, “Sẽ có một ngày không thể được gọi là ngày hay đêm, hầu như một ngày đầy sương, nhiều mưa, ẩm đậm. Nhưng,” nói, “vào lúc chiều tối, sẽ có Sự sáng.”

218 Bây giờ, nên nhớ, mặt trời luôn mọc ở hướng Đông và lặn ở hướng Tây. Nên văn minh đã đi theo mặt trời. Anh em biết điều đó. Và, để ý, mặt trời mọc ở hướng Đông cũng là mặt trời lặn ở

hướng Tây. Bây giờ, nếu văn minh đã đi lại một cách chính xác với mặt trời, cho đến nỗi bây giờ Đông và Tây hội ngộ. Chúng ta ở Duyên hải miền Tây; Đông và Tây.

219 Và, nên nhớ, Phúc Âm đã đi lại cùng cách đó. Nó đã dấy lên ở phương Đông, sự đến của Chúa Jêsus Christ, là C-o-n, không phải s-u-n. C-o-n, Con của Đức Chúa Trời, đã dấy lên ở phương Đông, đến dân phương Đông.

220 Và bây giờ đã có một ngày để dân sự gia nhập giáo hội, lập những giáo phái, chỉ đủ ánh sáng để thấy, “Ồ, chúng ta sẽ có một nhà thờ. Chúng ta sẽ xây dựng *cái này*. Chúng ta sẽ xây dựng một trường học. Chúng ta sẽ xây một bệnh viện. Chúng ta sẽ giáo dục. Chúng ta sẽ có thần học viện.” Họ đã có đủ ánh sáng để làm điều đó.

221 Nhưng, nên nhớ, Kinh Thánh đã cho biết, tiên tri của Chúa, trong Kinh Thánh, mà là CHÚA PHÁN NHƯ VẬY, “Mặt trời đã chiếu sáng ở phương Đông cũng sẽ chiếu lại ở phương Tây, vào lúc chiều tối. Đó là Sự sáng lúc chiều tối.”

222 Ngài sẽ làm gì? Ngài làm chính xác những gì mà Ngài đã phán trong Lu-ca chương thứ 17. “Vào kỳ cuối cùng, khi Con người được bày tỏ trong cùng một cách rằng Ngài đã ở phương Đông, cũng Con đó đang chiếu sáng, cùng Quyền năng đó, cùng Đức Thánh Linh đó, cùng Sự việc đang làm điều giống như vậy. Nó sẽ là Sự sáng lúc chiều tối.”

223 Cùng mặt trời mà đã đi lại; cùng C-o-n đã đi lại; giảng xuống qua phương Đông, từ Phao-lô; đã nhảy qua vào nước Đức, trên Martin Luther; đã nhảy lại, trên sự kéo kế tiếp của Ngài; và đã đi từ đó đến nước Anh, đến John Wesley; nhảy qua Đại Tây Dương, đến hợp chủng quốc Hoa Kỳ, đến Ngũ Tuần; và bây giờ Ngũ Tuần đã tự suy yếu dần, và chúng ta đang ở trên Bờ biển.

224 Mỗi người trong họ, đã lập giáo phái, giống như họ đã làm lúc ban đầu, đã lập tổ chức mà Đức Chúa Trời đã nguyên rửa. Ngũ Tuần, và tất cả, đã làm điều đó.

225 Nhưng Ngài đã phán, “Sẽ có Sự sáng vào lúc chiều tối. Sẽ có một dấu hiệu dấy lên vào lúc chiều tối.” Đừng bỏ lỡ Nó, thưa các bạn. Đừng bỏ lỡ Nó. Bây giờ, cũng Con đó sẽ cho cùng Sự sáng

đó. Cũng m-ặ-t-t-r-ờ-i đó cho cùng sự sáng m-ặ-t-t-r-ờ-i đó. Cũng C-o-n đó cho cùng Sự Sáng C-o-n đó.

226 Bây giờ, đó không phải là lời nói của tôi. Mọi người ở đây, đều biết Kinh Thánh nói thế, hãy giơ tay lên. [Hội chúng nói, “Amen.”—Bt.] Điều đó hoàn toàn đúng.

227 Bây giờ, anh em có thể, điều đó tùy anh em. Hãy tin rằng Con của Đức Chúa Trời, Chúa Jêsus Christ, đã, hiện giờ không chết. Ngài sống. Ngài ở trong sự khiêm nhường, khiêm nhu. Ngài luôn ở như thế. Con đường đi lên là con đường đi xuống. Hãy tự hạ mình, tránh khỏi những ý tưởng giáo điều cứng nhắc, và tin Chúa Jêsus. Thấy dấu hiệu, thì tin Tiếng. Hãy trở về, Ô hỡi dân tản lạc, với chính mình!

Chúng ta hãy cúi đầu.

228 “Và nếu họ không tin Tiếng của dấu hiệu đầu tiên, trong bàn tay, như đã xảy ra với Môi-se, thì hãy làm dấu hiệu thứ hai. Rồi, nếu họ không tin dấu hiệu này, thì hãy lấy nước (nước tượng trưng cho sự sống) mà ở trong đại dương hay biển, đổ nó trên mặt đất, nó sẽ hóa ra máu.”

229 Lạy Cha trên Trời, bây giờ đã thật trễ, nhưng Ngài đã hứa sẽ có Sự sáng lúc chiều tối. Xin để Tiếng của Phúc Âm của chúng con lắng đọng vào trong tâm hồn của dân sự, khi họ suy gẫm về Nó và học hỏi Nó bằng Lời.

230 Xin ban phước cho cộng đồng này, Chúa ôi. Xin ban phước cho những người này. Thấy họ đang ngồi ở đây, đói khát, những đứa con tội nghiệp đã bị đá lung tung và bị dồn ép, và đây, biết rằng Sa-tan đã làm điều đó chỉ để làm mù họ với sự việc khi Nó đã có ở đó. Xin cho họ, tối nay, đồng một lòng, tin Chúa Jêsus Christ, tin lời hứa của Ngài, rằng Ngài đã sống lại từ kẻ chết.

231 Ngài đã phán, “Trong thì giờ mà họ không nghĩ đến, thì Con người sẽ đến.”

232 Ngay khi hội thánh có được nó, đáng giá hơn tiền bạc, đang xây dựng những tòa nhà hàng triệu đô-la. Họ sẽ tốt hơn, Cha ôi, con tin, trở lại với việc đứng ở góc phố, đập một—một cái trống cơm, với một cái mũ trong tay họ, cái trống cũ ở góc phố giống như Đội quân Cứu thế, hơn là nó sẽ bị đặt trong những nhà xác

lớn này tối nay, cố gắng rập theo khuôn mẫu của thế gian, “Có hình thức tin kính, mà chối bỏ Quyền phép đó.”

²³³ Xin nhậm lời, Chúa ôi, tối nay, một lần nữa, Chúa ôi; như Sam-sôn đã kêu lên, “Chỉ một lần nữa thôi, Chúa ôi, một lần nữa thôi.” Xin cho được biết rằng Ngài là Đấng Christ, Con của Đức Chúa Trời; hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi. Và xác nhận chính Ngài ở giữa chúng con, để họ có thể thấy dấu hiệu, có thể họ sẽ tin Tiếng đó. Trong điều này, con cầu xin nhưn Danh Chúa Jêsus Christ. A-men.

²³⁴ Chúng ta sẽ gọi hàng người cầu nguyện, thật nhanh. Tôi đã thấy thật sự là lúc ngay bây giờ chúng ta đang giải tán. Nhưng chúng ta hãy có hàng người cầu nguyện, chỉ một hàng người cầu nguyện ngắn, rồi chúng ta sẽ khởi sự ngày mai.

²³⁵ Anh ấy phát ra thẻ cầu nguyện ngày hôm nay. Do đó, chúng ta phát ra những thẻ cầu nguyện mỗi ngày, để mỗi người có thể có được một cơ hội nếu họ đến vào một thì giờ lạ lùng. Để đứng lên trong hàng người xin cầu nguyện, mà không chữa lành các bạn. Bất cứ ai cũng biết, trong mỗi buổi nhóm, có nhiều người được chữa lành ở ngoài đó hơn là ở trên đây, đấy, luôn luôn. Đức Thánh Linh đúng là vô sở bất tại. Ngài chỉ đang cố tìm những người tin, chỉ thế thôi, Ngài có thể đến với.

²³⁶ Phát ra thẻ cầu nguyện P, giống như Paul. Chúng ta hãy, nơi mà chúng ta đã...Ồ, gọi từ số một. Một, hai, ba, bốn, năm, sáu, bảy, tám, chín, mười, hãy để họ đứng lên ở trên đây, nếu các bạn muốn. Thẻ cầu nguyện của họ chữ P, giống như trong Paul, một tới mười, đứng lên trên đây ở phía này, nếu các bạn có thể đứng lên. Nếu các bạn không thể lên, thì chúng tôi sẽ kiếm người nào đó giúp các bạn. Mười; một, hai, ba, bốn, năm, sáu, bảy, tám... Được rồi, hai người nữa. Tám, chín, mười, được rồi. Mười đến mười lăm, mười đến mười lăm, đó là năm người nữa. Mười lăm đến hai mươi, đứng lên để tôi có thể thấy các bạn đang lên không; P, mười lăm đến hai mươi. Hai mươi đến hai mươi lăm. Chúng ta hãy xem nào, các bạn ở bất cứ nơi nào. Bây giờ hãy để những người còn lại trong cử tọa thật thành kính, chỉ trong vài phút. Đó sẽ là thẻ cầu nguyện P, một tới hai mươi lăm. Phải không? Hai mươi lăm, một đến hai mươi lăm.

237 Bây giờ mọi người khác thật cung kính. Hãy dâng cho Đức Chúa Trời sự tôn kính thật nhiều đó, cho Sứ điệp. Các bạn nợ nó với Đức Chúa Trời, hãy chờ một phút và suy nghĩ kỹ.

238 Bây giờ tôi nghĩ họ sẽ làm cho dân sự sẵn sàng. Những người mà không...Nếu họ đã có thể cầu nguyện, họ không xếp hàng hết, họ sẽ tìm thấy; họ sẽ nói cho tôi biết trong vài phút, và rồi họ sẽ... rồi chúng ta sẽ thấy có thể có người nào đó bị điếc hay người nào đó mà không thể nghe không.

239 Tôi không biết họ ở đâu, thưa các bạn, họ những người có thể cầu nguyện. Thanh niên đi xuống đây...(Ai phát chúng ra? Anh, hay Billy? Billy à?) À cậu ấy đi xuống, và trộn các thẻ lên, trước các bạn mọi người, rồi phát cho bạn một thẻ cầu nguyện; đi xuống ngay, bảo tất cả các bạn ngồi xuống, phát thẻ cầu nguyện cho bạn. Hiểu không? Tôi không biết họ ở đâu. Tôi đã đang cố gắng đưa đứa trẻ này lên đây, đây. Và, những người khác, tôi—tôi không biết về, tôi—tôi không có cách nào để biết điều đó. Tôi đoán Đức Chúa Trời chỉ định nó cách Ngài muốn nó được định như thế.

240 Bây giờ, bây giờ phần còn lại trong các bạn, mà không có thể cầu nguyện. Hãy giơ tay lên, nói, “Tôi không có thể cầu nguyện, nhưng tôi bị đau.” Hãy giơ tay lên, bất cứ nơi nào trong tòa nhà. Tôi không quan tâm bạn ở đâu, giơ tay bạn lên...Ồ, không có quá nhiều người ở đây vậy, lúc này.Ồ, theo như thế, sẽ không mất nhiều thì giờ để cầu nguyện cho hàng người cầu nguyện sắp tới bây giờ. Có khoảng hai mươi người ở trong đây, không có gì đang đứng đây, mà bị đau.

241 Điều đó tốt. Tôi vui mừng thấy các bạn chấp nhận nó như thế. Các bạn đã có đức tin nhiều hơn tôi nghĩ, có lẽ vậy. Hiểu không? Hiểu không? Nếu các bạn tiếp nhận sự chữa lành của mình, hãy ném thẻ đó đi, Đức Chúa Trời ban phước cho các bạn. Đó là đức tin chân thật. Không người nào đặt tay trên các bạn; các bạn đặt tay mình trên Đấng Christ.

242 Bây giờ các bạn ở đây tối nay, mà sẽ không ở trong hàng người nguyện, các bạn tin câu chuyện này. Giống như người đàn bà chạm vào vạt áo Ngài, và Ngài đã quay lại và nhận ra rằng bà

đã chạm đến Ngài, bao nhiêu người nhớ câu chuyện đó? Chắc chắn, các bạn nhớ.

²⁴³ Bây giờ các bạn tin điều đó không, Ngài, Kinh Thánh cho biết trong Hê-bơ-rơ 4, rằng, “Ngài là Thầy Tế Lễ Thượng Phẩm, ngay bây giờ, mà có thể chạm được bởi cảm thông sự yếu đuối của chúng ta”? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.]Ồ, nếu Ngài hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi, Ngài sẽ không hành động giống như vậy sao? [“A-men.”] Ngài đã không làm điều đó, đêm này đến đêm khác, ở đây sao? [“A-men.”] Bao nhiêu người đã dự những buổi nhóm khác và thấy Ngài đã làm điều đó? Cứ giờ...[“A-men.”] Chắc chắn. Hiểu không? Khấp thế gian! Ngài biết, Ngài biết hết về các bạn.

²⁴⁴ Bây giờ, thấy tôi đang cố gắng làm gì không? Bao nhiêu người hiểu những gì tôi muốn các bạn làm? Hiểu không? Tôi muốn các bạn, không có người nào đặt tay trên các bạn, tôi muốn các bạn, như một bài báo chân thật về Đức Chúa Trời, nói, “Chúa Jêsus Christ, tôi tin Ngài. Bây giờ tôi tin nhận Ngài như Đấng Chữa Lành của tôi. Bây giờ tôi tin nhận Ngài như Đấng Cứu Rỗi của tôi. Tôi tin điều đó với cả tấm lòng, công việc của nó được thực hiện.” Thế thì hãy nắm giữ lời hứa đó, nắm giữ sự xưng nhận của bạn và bước tới trước với nó. Hãy xem điều gì xảy ra. Hiểu không? Hãy xem điều gì xảy ra. Hiểu không? Bây giờ đó là điều tôi đang cố gắng khiến cho các bạn làm, đường lối thật mà chúng ta được cho là tin.

²⁴⁵ Anh muốn nói gì? [Người nào đó nói, “Bốn và mười chín.”—Bt.] Số bốn, thẻ cầu nguyện số bốn và số mười chín, đang thiếu. Thẻ cầu nguyện có số bốn. Nhìn vào người nào đó; nhìn xem thẻ của người bên cạnh mình. Thẻ cầu nguyện số bốn và số mười chín. Được rồi, chỉ một lát, hãy chờ. Đấy, nếu tôi không gọi người đó, thì tôi có một tiếng dội ngược về điều đó, anh em thấy đấy. Nói gì hử? Nói gì hử? [“Bốn.”] Anh có thể số bốn? Còn về chín...Chưa có mười chín. Nói gì hử? [“Thêm bốn.”] Thẻ cầu nguyện số bốn chưa có, hay mười chín. Nếu người nào có các thẻ đó, nếu các bạn đến trong hàng. Hoặc là, nhìn kia, đấy, có lẽ...có người nào...Em bé đó có thể không? Kiểm tra xem, không phải... Đó không phải số đó. Có quý bà này ở đây có thẻ, trong xe lăn này

ở đây không? Kiểm tra số của bà ấy. Có phải đó—đó là số của bà ấy không? Một bà trên cồng, hả? Họ có nó. Họ, tất cả ở trong bây giờ. Được. Được rồi. Bây giờ—bây giờ, các bạn những người mà có thể cầu nguyện, hãy giữ chúng. Chúng tôi sẽ hầu việc, bởi ân điển của Đức Chúa Trời.

²⁴⁶ Bây giờ, thưa các bạn, đây là đêm cuối mà chúng ta có, ngày mai là chiều Chúa nhật, chúng ta hãy tự tĩnh lặng. Bây giờ chỉ lấy mọi sự không tin mà các bạn đã có và từng—từng ý nghĩ phi lý, và đặt nó xuống nền nhà, và đặt chân các bạn lên nó, như nó đã có. Hãy nói, “Lạy Chúa Jêsus, con sẽ tin Ngài.” Bao nhiêu người sẽ làm điều đó? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] Cảm ơn các bạn. Đức Chúa Trời ban phước cho các bạn.

²⁴⁷ Bây giờ đừng ai ra khỏi. Ngồi thật im lặng, và tin. Hãy nhìn lối này, và bây giờ nhìn xem.

²⁴⁸ Sự chứng nhận của Đức Chúa Trời luôn được biết đến, có thể thấy trước những gì đã xảy ra, và nói điều gì đã xảy ra, điều đó thì như thế nào, hay điều gì sẽ xảy ra. Chúng ta biết điều đó. Đó là cách mà những nhà tiên tri được biết. Đó là cách mà Chúa Jêsus được biết như là Đấng Mê-si. Và Ngài cũng là Đấng Mê-si đó ngày hôm nay như Ngài đã là lúc đó, chỉ không có một thân thể thuộc thể ở đây trên đất. Ngài đã sai Thánh Linh Ngài trở lại sử dụng thân thể của bạn, thân thể của tôi. Vậy thì, bạn có thể không có khả năng làm điều này. Chúng ta biết, trong lời Kinh Thánh, có một trong thời đại. Nhưng, đây, tuy nhiên các bạn có thể tin điều đó, và các bạn có thể có được những thứ khác mà các bạn có thể có, mọi người.

²⁴⁹ Điều gì xảy ra nếu ngón tay tôi quyết định, bởi vì đó không phải mắt tôi, nó sẽ không phải là ngón tay tôi nữa? Điều gì xảy ra nếu cánh tay này nói, “Tôi sẽ không gơ lên nữa, bởi vì tôi không phải là mắt, hay lỗ tai, tôi sẽ là một cánh tay”?Ồ, nó sẽ làm què quặt thân thể của tôi.

Bạn là những gì Đức Chúa Trời đặt để cho bạn.

²⁵⁰ Biết bao nhiêu lần tôi đã ngưỡng mộ Oral Roberts, Billy Graham, Tommy Osborn!

251 Một số những người đó bước vào đây và nói, “Vinh hiển thay Đức Chúa Trời! Hãy tin điều đó!” Tấn công đức tin. Bước ra khỏi, bước ra khỏi đó đúng là tươi mới như họ có thể được.

252 Billy Graham đứng với sứ điệp, và nói với dân sự một vài phút, nói, “Hãy đưa ra quyết định của bạn; đến với sự xưng nhận.” Chỉ đứng ở đó, không hề di chuyển chút nào.

Ông nói, “Vậy tại sao anh làm thế, Billy?”

253 Nói, “Sứ điệp của tôi đi trước. Nó đến từ Đức Chúa Trời.” Đúng thế.

254 Ông ấy ở tại giáo hội Sô-đôm đó, thật chính xác những gì được cho là xảy ra. Tên ông chấm dứt với chữ h-a-m từ Áp-ra-ham, sáu chữ; Áp-ra-ham thì bảy. Thấy sứ giả của giáo hội đó, ở dưới Ba-by-lôn đó không? Chắc chắn vậy. Không có một người trong đất nước đã nắm giữ sứ điệp về sự ăn năn đó, như Billy Graham. Ông đứng đó. Bước ra khỏi nơi đó, và đi ăn món sườn bò hình chữ T rồi đi ngủ, uống một ly sữa mạch nha. Điều đó ổn thôi.

255 Và khi các bạn phải đứng và chống lại ma quỷ! Một lần nọ ở Long Beach, Anh Jack và tôi...Cha của anh đang đứng đó.

256 Và đứng ở đó là Ông Fuller, Charles Fuller, một anh em tốt quý, đang đứng đó giảng. Khoảng hai hay ba ngàn người ở trong đó chiều hôm ấy. Chúng tôi đã ngồi và lắng nghe ở buổi nhóm của anh ấy. Tôi có một thính phòng được thuê, sau anh ấy. Và anh ấy đứng đó và có một buổi nói chuyện bổ ích. Và nói, “Có người nào ở đây muốn tin nhận Đấng Christ không?” Hai hay ba người đến dâng con của họ. Một phụ nữ nói bà muốn tin nhận điều đó. Đi lên và dâng lời cầu nguyện ngắn, một trong những chấp sự, đi trở lại và ngồi xuống. Bắt tay, quay lại và bước ra. Có một nhóm người trí thức, ăn mặc bảnh bao, bước ra khỏi nơi đó.

257 Ở đây đi vào, mặc áo bó, xe lăn, mù, què, đi khắp khiếm, tàn tật. Khi đức tin của bạn đối diện điều gì đó như thế!

258 Bây giờ ở đây, tôi đã tuyên bố Đấng Christ là gì? Và bây giờ những người không tin đang ngồi chung quanh, muốn tìm thấy một lỗi, đây, chỉ cố tìm thấy một lỗi.

259 Hãy nhớ, cách đây không lâu ở Toronto, chúng tôi đang đứng ở đây để giảng, cầu nguyện cho người đau. Tôi cứ cảm thấy một

linh kỳ cục; nó đang ngồi trên phía bên trái tôi. Tôi cứ nhìn xem nó. Đó là một người đàn ông đang ngồi ở đó, một đám người đã thuê ông ta đến đó để thôi miên tôi. Ông ta sẽ đi quanh trại quân đội và làm cho những người lính chống tay họ và sữa như chó, và các thứ; thuật thôi miên. Tôi cảm thấy tà linh đó. Tôi không biết nó đến từ đâu. Tôi cứ theo dõi. Tôi đã nhìn thấy bóng đen đó. Tôi chỉ đợi một vài phút. Tôi nói, “Ông là con của Sa-tan, tại sao ma quỷ đã làm mù tâm trí ông với điều gì đó như thế? Bởi vì ông đã đến để qua mặt Đức Chúa Trời, thách thức Thần của Đức Chúa Trời, họ sẽ đưa ông ra khỏi đây.” Ông ta bị liệt ngay tại chỗ ngồi và vẫn đang bị liệt. Hiểu không?

²⁶⁰ Chúng ta không chơi đùa hội thánh. Bao nhiêu người đã dự các buổi nhóm và thấy những điều tương tự xảy ra, các bạn biết những điều xảy ra? Chắc chắn rồi. Điều đó đúng. Hãy nhớ, hãy—hãy tôn kính.

Bây giờ ở đây, tôi cho là, người đầu tiên. Có đúng không?

²⁶¹ Bây giờ, hãy xem, tôi đã giảng, đã nói với bạn chính xác những gì được cho là xảy ra trong ngày hôm nay. Bây giờ đó là một dấu hiệu, nếu nó xảy ra. Đó là những gì dấu hiệu đã có, thế thì hãy tin Tiếng nói đó theo sau dấu hiệu. Hiểu không?

²⁶² Bây giờ đây là một người nữ. Chính xác, đối với các bạn những người mới đến, đây là Tin lành Giảng 4, nơi Chúa Jê-sus của chúng ta đã gặp một người đàn bà bên giếng. Họ chưa bao giờ gặp nhau trước đây, trong đời, và Ngài đã nói cho người phụ nữ biết rắc rối của bà là gì. Và bà nhận ra rằng đó là Đấng Mê-si. Bạn biết câu chuyện đó chứ? Nó đây này lần nữa, một người đàn ông và một người đàn bà gặp nhau. Bây giờ bà không phải là người đàn bà đó, và tôi không phải Người đó, nhưng đó vẫn là cùng Đức Chúa Trời đó. Hiểu không? Bây giờ, Chúa Jê-sus đã phán, “Các công việc mà Ta làm thì các ngươi cũng sẽ làm,” Tin lành Giảng 14:12.

²⁶³ Bây giờ, thưa bà, không biết bà, không biết bà đang đứng ở đó vì điều gì. Nó có thể là rắc rối trong gia đình. Nó có thể là vì người khác. Có thể bà bị đau. Có thể là...Có thể bà đang đứng đó, chỉ cưu mang cái gì đó. Nếu có, chỉ cần tìm hiểu điều gì sẽ xảy ra. Hiểu không? Có lẽ bà đang mạo danh một cái gì đó. Dù đó

là gì, tôi không...Bà có thể là một tín đồ chân chính. Điều đó tôi không biết, nhưng Chúa biết. Nhưng bà sẽ biết liệu Ngài có nói với bà sự thật hay không, phải không? Nếu đó là sự thật, bà sẽ biết điều đó.

²⁶⁴ Nào, hãy xem, đó là điều mà đức tin của bà đã có được. Bà muốn đến đây như thế nào? Bây giờ nếu ai đó tin rằng điều đó là sai, các bạn hãy đến đây và lấy bệnh nhân này, đến đây và lấy phần còn lại của họ. Thế thì nếu bà không làm điều đó, thế thì đừng lên án tôi. Hiểu không?

²⁶⁵ Bây giờ hãy nhìn đây, chị ơi, chờ một chút. Bây giờ tôi không có ý tưởng, không có gì về bà. Bà chỉ là một người nữ đang đứng đó.

²⁶⁶ Bây giờ, nếu Chúa Jêsus Christ, Con Đức Chúa Trời, Đấng tôi đã chứng minh bởi Kinh Thánh, đã hứa rằng Ngài sẽ trở lại trong những ngày sau rốt và bày tỏ chính Ngài trong sự đầy đầy Thánh Linh của Ngài...

²⁶⁷ Cũng giống như Hội thánh sắp tới; giống như nó đến từ một con người, tất cả từ chân, lên đùi, lên đầu, và đầu là đầu của thân thể. Và Thân thể đã xuất hiện, kể từ khi Hội thánh đầu tiên, đi lên ngay, trong điều này, trong những cuộc cải cách, đã lên đến, cho đến bây giờ...Nó đến nhờ sự xưng công bình, sự thánh hóa, phép báp têm bằng Đức Thánh Linh. Bây giờ nó là Đầu, Đấng Christ, đến với Thân thể, Thân thể của Đấng Christ. Ngài là Đấng Mà biết. Tay tôi không biết hành động, chỉ bằng cái đầu của tôi. Nhưng Ngài là Đấng Mà biết, đó là lý do Ngài là Lời.

²⁶⁸ Tôi không phải là Lời. Tôi là một con người. Nhưng, bạn thấy đấy, Ngài sử dụng thân thể này. Bởi vì, Ngài đã chết để thánh hóa thân thể này, để Ngài có thể sử dụng nó, và ban cho một ân tứ. Giống như kéo nó ra khỏi bánh răng cưa, rồi Đức Thánh Linh tiếp quản.

²⁶⁹ Sau đó, nếu Ngài sẽ mô tả hoặc cho bà biết bà đã làm gì, bà đang ở đây vì điều gì, hoặc điều gì đó về bà, bà sẽ tin điều đó. Và cử tọa sẽ tin giống như vậy không? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] Cầu mong Chúa là Đức Chúa Trời ban cho điều đó.

270 Bây giờ, tôi lấy mọi thần linh, ở trong đây, dưới sự kiểm soát của tôi, vì vinh quang của Đức Chúa Trời. Bây giờ ngồi yên. Đừng di chuyển xung quanh.

271 Nhìn đây, chỉ một lát. “Hãy nhìn tôi,” như Phi-e-rơ và Giăng đã nói, khi đi qua cổng. Nói cách khác, chỉ chú ý đến những gì tôi đang nói. Hiểu không?

Chúa Jêsus hỏi người đàn bà một vài câu. “Hãy cho Ta uống.”

272 Đấy, tôi đã giảng, điều tương tự. Cha đã sai tôi lên đây tới—tới Baton Rouge. Tôi ở đây.

273 Cha nói Ngài phải đi qua Sa-ma-ri. Ngài ngồi đó. Một người đàn là người đầu tiên đến với Ngài. Ngài đã thực hiện một dấu hiệu đó trên người đàn bà ấy, và cả thành phố ăn năn. Thật là khác biệt...

274 Bà nghĩ, nếu Ngài cũng làm điều tương tự, tối nay, bà nghĩ tất cả Baton Rouge sẽ hối cải không? Tôi nghi ngờ điều đó, phải không? Tôi chắc chắn. Nhưng chúng ta đang ở trong những ngày sau rốt, khi cái ác độc ác hơn bao giờ hết.

275 Bây giờ tình trạng của bà. Bà ở đây để được cầu nguyện. Hoàn toàn chính xác. Và bà đang khổ sở với tình trạng cổ họng. Nếu đúng, hãy giơ tay bà lên. Không chỉ thế thôi, nhưng còn có ai đó mà bà đang cầu nguyện cho. Đó là một đứa trẻ, và đứa trẻ đó bị mắc chứng cổ họng. Và nó là tình trạng cổ họng của đứa trẻ, là các khối u trong cổ họng. Bà có tin rằng Đức Chúa Trời, cũng sẽ chữa lành cho nó không? Chiếc khăn đó mà ở trong tay bà, mà bà đã giơ lên với Đức Chúa Trời, như một nhân chứng...Đừng nghi ngờ điều đó bây giờ. Đi và đặt chiếc khăn tay lên đứa trẻ. Đừng nghi ngờ, với tất cả tấm lòng của bà. Đức Chúa Trời sẽ chữa lành cho cả hai và làm cho các bạn khỏe mạnh. [Chị đó nói, “Ngợi khen Ngài! Halêlugia!”—Bt.] Bà có thể làm được điều đó không? [“Chúa Jêsus! Cảm ơn Ngài, Chúa Jêsus!”] Thế thì bà đi, và Chúa ở với bà. [“Vinh quang thay Đức Chúa Trời! Halêlugia!”]

Bà thế nào? Chúng ta, cũng là những người xa lạ.

276 Các bạn có tin không? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] Đó là dấu hiệu. Bây giờ Tiếng, là, “Trở lại với Lời!”

277 Không biết chị; Ngài biết. Nếu Ngài sẽ cho tôi biết điều gì đó về chị, thì chị sẽ tin rằng Lời đó mà tôi đã nói sẽ được chứng thực chứ? Đó là—đó là sự chứng thực cho Nó. Hiểu không? Tôi nói rằng Ngài đã làm điều đó; đó là việc nói tiên tri. Bây giờ nếu lời tiên tri ứng nghiệm, thì Ngài nói, “Hãy nghe nó.”

278 Chị có một tình trạng lo lắng tốt độ mà chị đang phải chịu đựng, hồi hộp. Và chị có một khối u, và khối u ở chân của chị. Đúng vậy, phải không? [Người chị ấy nói, “Đúng.”—Bt.] Bây giờ chị tin không? [“Tin, thưa ông.”] Thế thì hãy tiếp tục con đường của chị, và tin. Và, như chị đã tin, nó sẽ được cho chị vậy.

279 Chị thế nào? Tôi không biết chị, nhưng Đức Chúa Trời biết chị. Chị tin rằng Đức Chúa Trời có thể cho tôi biết những rắc rối của chị không? Nhìn vào tôi. Chị có những rắc rối. Nhưng chị thực sự đang đứng ở đây vì người khác, và đó là một người mà đã được lớn lên với chị. Đó là một người chị. Đúng rồi. Bây giờ làm chị tin rằng Đức Chúa Trời có thể cho tôi biết điều gì đã xảy ra với em gái của chị không? Chị sẽ chấp nhận nó chứ? Cô ấy bị bệnh tim. Đúng thế. Chị có tin cô ấy sẽ được chữa lành bây giờ không? Thế thì, theo đức tin của chị, nó được như vậy.

280 Hãy đến, thưa bà. Bà thế nào? Nếu Đức Chúa Trời có thể cho tôi biết rắc rối của bà là gì, hoặc những gì bà đã làm, hoặc điều gì đó, nó sẽ khiến bà tin chứ? Bà biết rằng tôi...tôi—tôi—tôi không biết bà. Đó sẽ là đặc điểm của Ngài đang nhận diện chính Ngài trong tôi, theo Lời mà Ngài đã hứa. [Chị ấy nói, “Tôi chỉ tin điều đó.”—Bt.] Bà tin điều đó không? [“Vâng. A-men.”]

281 Bà nữa, bà gặp rắc rối như một người đàn bà ở độ tuổi của bà, nhưng suy nghĩ chính của bạn là về người nào khác. Mong muốn của bà với Đức Chúa Trời; bà đang tìm kiếm Đức Chúa Trời không phải cho chính bà, mà cho ai khác, đó là một người đàn ông. Đó là chồng của bà. Và anh ấy bị bệnh tim. Bà có tin rằng Ngài sẽ...Đức Chúa Trời sẽ chữa lành cho anh ấy? Hãy đi, tin điều đó. Và, như bà đã tin, vì vậy nó sẽ đến với bà.

282 Bây giờ, hãy xem, tất cả sự giảng dạy, cho thì giờ mà tôi đã giảng. Nó, từng là như vậy, ba hoặc bốn người đã đi qua, bây giờ tôi có thể hầu như không đứng ở đây. Hiểu không? Đây, toàn bộ đám đông chỉ trông giống như sữa, chung quanh đây. Hiểu

không? Chúa Jêsus phán, “Sức mạnh từ Ta mà ra.” Và nếu một người đàn bà, chạm vào áo của Ngài, mang sức mạnh ra khỏi Ngài, và Ngài Con Đức Chúa Trời, còn tôi, một tội nhân được cứu bởi ân điển của Ngài thì sao?

283 Ngài phán, “Những việc Ta làm thì các người cũng sẽ làm. Các người sẽ làm *nhều hơn* thế này.” Tôi biết King James nói, “lớn hơn.” Nhưng nếu anh em sẽ lấy bản dịch gốc, cho biết, “Các người sẽ làm *nhều hơn* điều này.” Không ai có thể làm lớn hơn. Ngài đã làm cho kẻ chết sống lại, và Ngài đã làm ngừng thiên nhiên, và đã làm mọi điều. Nhưng Ngài phán, “Các người sẽ làm còn *nhều hơn* cả điều này, vì Ta đi về cùng Cha.”

284 “Thế gian sẽ không nhìn thấy Ta; nhưng các người sẽ thấy Ta, vì Ta...” Nhìn này, “Ta,” Ta—Ta là một đại từ nhân xưng. “Ta sẽ ở cùng các người, ngay cả trong các người.” Thế thì, không phải con người. Đó là Đấng Christ.

285 Tôi đang nói rằng, hơi mất bình tĩnh một chút, hơi bình tĩnh trở lại. Các bạn đi đến ở một chỗ cho đến lúc...Đó không phải là lúc bạn đang ở trên đó, hoặc ở dưới đây; nó ở giữa. Bao nhiêu người hiểu điều đó? Tôi biết các bạn—các bạn nghĩ mình hiểu. Tôi, cũng vậy.

286 Các bạn có bao giờ biết rằng các nhà thơ và các tiên tri luôn là những người bị loạn trí không? Bao nhiêu người biết điều đó?

287 Bao nhiêu người từng nghe đến William Cowper, nhà thơ vĩ đại người Anh? Bạn biết đấy, đã viết, “Có một nguồn phun đầy Huyết, từ hông Em-ma-nu-ên phát nguyên.” Sau khi ông đã viết bài hát đó, các bạn có nghe điều gì đã xảy ra với ông không? Tôi đã đứng bên mộ ông cách đây không lâu. Ông đã cố tự tử, và chết đuối dưới sông.

288 Có bao nhiêu người từng nghe nói về Stephen Foster, cho nước Mỹ những bài dân ca hay nhất không? Ông đã có nó trong đầu nhưng không phải trái tim. Mọi lúc cảm hứng sẽ đánh vào ông, ông sẽ viết bài hát. Rồi khi cảm hứng lìa khỏi ông, ông không biết phải làm gì với chính mình, và ông đã đi lạc. Ông—ông—ông đã say rượu. Và cuối cùng khi ông bắt đầu bước ra khỏi nguồn

cảm hứng đó, ông gọi một người đầy tớ, và lấy dao cạo và tự tử. Đúng thế.

²⁸⁹ Hãy nhìn Ê-li, nhà tiên tri. Ông đi lên đó và gọi lửa từ trời; gọi mưa từ trời vào ngày đầu tiên; và đóng trời lại và đã làm tắt cả điều đó. Rồi khi thần cảm lìa khỏi ông, ông đã đi ra đồng vắng và muốn chết. Và Đức Chúa Trời đã tìm thấy ông, bốn mươi ngày sau, được kéo trở lại trong hang động. Đúng thế không?

²⁹⁰ Hãy nhìn Giô-na, nhà tiên tri. Sau khi đưa ra sứ điệp của mình, ông đã đi lên và ngồi xuống trên ngọn đồi, cầu xin Đức Chúa Trời cho ông chết. Ừ-m. “Xin để đầy tớ Ngài chết trong sự bình an.”

²⁹¹ Mọi người không hiểu nó. Không, không, các bạn sẽ không. Tôi cũng không thể giải thích nó, cũng không có người nào khác. Các bạn không thể giải thích Đức Chúa Trời. Đức Chúa Trời không được biết đến bởi nghiên cứu khoa học. Đức Chúa Trời được biết bởi đức tin. Chúng tôi tin Ngài. Làm sao các bạn có thể giải thích? Làm thế nào nó sẽ là đức tin, nữa? Chúng ta biết Đức Chúa Trời bởi đức tin.

²⁹² Hội thánh sẽ không bao giờ biết đến công việc nặng nhọc và sự kiệt sức, và sự lao khổ và thử thách, mà đã cố gắng mang lại Nó, Sứ điệp. Ngài làm. Phần thưởng của tôi không đến từ các dân tộc.

²⁹³ Nhìn đây, thưa bà. Vâng, nhanh lên. Người phụ nữ đó bị phủ bóng với sự chết. Đức Chúa Trời không đến với người phụ nữ ngay lập tức, tôi có thể thấy...Các bạn có thấy sự đen tối quanh bà ấy không? Bà ấy sẽ chết, thật chắc chắn. Ở đây cách đây không lâu, họ đã chụp được bức ảnh về một điều gì đó như vậy, và có nó ở nhà. Bà ấy có một bóng đen ở trên gần bà. Bà ấy bị phủ bóng sự chết.

²⁹⁴ Quý bà trẻ tuổi đã được phẫu thuật. Và trong cuộc phẫu thuật này, họ phẫu thuật vì bệnh ung thư. Và bây giờ bà ấy đang có các bệnh, tất cả các loại về—về, ồ, chỉ là những biến chứng. Có một điều, bà rất yếu đến mức không thể đứng lên. Một điều khác, đó là mũ từ bàng quang đi qua. Bây giờ, chỉ vậy để bà sẽ thấy rằng tôi không chỉ đang nói điều gì đó. Hiểu không? Đúng vậy.

Nhưng, thưa bà, bác sĩ đã cố gắng. Tôi khen ông ấy vì điều đó. Nhưng, ông là một phương thuốc, nhưng Đức Chúa Trời là sự chữa trị. Bà sẽ chết như thế. Ông ấy đã làm tất cả điều ông có thể làm. Bà có tin? [Người chị đó nói, “Có.”—Bt.] Hãy đến đây, chỉ một phút.

²⁹⁵ Bởi sự ủy thác cho tôi bởi Đức Chúa Trời Toàn Năng, đã làm chứng cho tôi bởi một Thiên sứ, mà đang hiện diện dưới hình thức Trụ Lửa bây giờ, tôi lên án ma quỷ đang cướp đi mạng sống của người phụ nữ này. Nhon danh Chúa Jêsus Christ. A-men.

Hãy đi, tin bây giờ. Với tất cả những gì có ở trong bà, hãy tin.

²⁹⁶ Anh có một bệnh mà giết chết nhiều người hơn bất cứ điều gì khác, bệnh tim. Họ tuyên bố đó là căn bệnh số một, nhưng không phải, thưa ông. Tội lỗi là căn bệnh...được tin là số một. Anh có tin rằng Ngài có thể chữa lành trái tim đó và làm cho anh khỏe không? [Anh trai nói, “Tôi biết Ngài có thể.”—Bt.] Thế thì hãy đi, tin điều đó. Đức Chúa Trời ban phước cho anh.

²⁹⁷ Chị nghĩ rằng Đức Chúa Trời có thể chữa lành lưng chị và làm cho chị khỏe mạnh? Chị có tin vào điều đó với tất cả tấm lòng của chị không? Hãy đi, tin điều đó, chị ơi. Xem những gì xảy ra với chị, chị sẽ trở nên tốt hơn.

²⁹⁸ Bệnh viêm khớp và bệnh tim. Nhưng chị tin rằng Đức Chúa Trời có thể làm cho chị khỏe mạnh không? [Người chị đó nói, “Tôi tin.”—Bt.] Bằng cả tấm lòng của chị chứ? [“Vâng, thưa ông.”] Chị sẽ chấp nhận nó? [“Vâng, thưa ông.”] Theo như chị đã tin, đó là theo cách nó sẽ đến với chị. Bây giờ hãy đi, hãy tin điều đó bằng cả tấm lòng, và Đức Chúa Trời sẽ làm cho chị khỏe mạnh.

²⁹⁹ Chị cũng bị đau lưng. Chị có tin rằng Chúa Jêsus Christ có thể làm cho chị khỏe mạnh không? [Người chị đó nói, “Có, thưa ông.”—Bt.] Hãy đi bây giờ, tin điều đó với tất cả tấm lòng của chị. Tôi không thể chữa lành cho chị, đấy.

³⁰⁰ Tuyến tiền liệt, căng thẳng, và chị cũng bị viêm khớp. Chị tin rằng Đức Chúa Trời có thể làm cho chị khỏe mạnh, chữa lành cho chị không? Chị chấp nhận nó không? Thế thì, hãy đi, và tin vào điều đó.

301 Làm cho anh thức dậy nhiều lần, việc ho. Nhưng Đức Chúa Trời chữa lành bệnh hen suyễn. Anh có tin điều đó không? [Người anh em nói, “Có, thưa ông.”—Bt.] Anh có tin Ngài làm cho anh khỏe mạnh bây giờ không? [“Có, thưa ông.”] Đức Chúa Trời ban phước cho anh. Cảm ơn anh, vì đức tin của anh.

302 Điều gì sẽ xảy ra nếu tôi thậm chí không nói một lời với anh, chỉ đặt tay lên anh, anh sẽ tin chứ? [Người anh em nói, “Vâng.”—Bt.] Đến đây. Tôi đặt tay trên anh, trong Danh của Chúa Jêsus Christ, và xin cho bệnh viêm khớp lìa khỏi anh. Nó lìa khỏi.

303 Hãy đến. Hãy đến, chị ơi. Chị có tin không? [Chị đó nói, “Vâng, thưa ông. Tôi đã được Chúa chữa lành trước đây.”—Bt.] Chà, điều đó thật tuyệt vời. [“Halêlugia!”] Thế thì chị đi ăn bữa tối của mình vậy, và dạ dày của chị sẽ ổn thôi. [“Halêlugia! Halêlugia! Halêlugia!”]

304 Bệnh đau lưng rất nhiều, nó đã làm phiền anh trong một thời gian dài. Hãy đi, tin rằng anh...Hãy đi, tin rằng anh sẽ ổn thôi, và Đức Chúa Trời sẽ làm điều đó cho anh. [Người anh em nói, “Đức Chúa Trời có. A-men.”—Bt.] A-men. Điều đó tốt. [“Ngợi khen Chúa.”] Chúa ban phước cho anh, người anh em. A-men.

305 Bệnh tiểu đường không là gì cả, vì Đức Chúa Trời chữa lành. Ngài có thể làm cho chúng hết. Chị có tin điều đó không? [Chị ấy nói, “Tôi tin.”—Bt.] Được rồi. Chấp nhận nó, và hãy tin Ngài ngay bây giờ với tất cả tấm lòng của chị.

306 Chị cũng có nó trong máu của chị. Chị tin rằng Đức Chúa Trời sẽ làm chị khỏe chứ? Hãy đi, hãy tin điều đó bằng cả tấm lòng, và được khỏe mạnh.

307 Chị tin rằng Ngài đã chữa lành chị khi điều đó xảy ra với chị không? Ngài đã làm.

308 Bệnh của bà. Bệnh tim. Bà tin không? [Người chị đó nói, “Tin điều đó.”—Bt.] Hãy đi, được—được chữa lành trong Danh Chúa Jêsus.

309 Bà tin rằng Đức Chúa Trời sẽ làm cho lưng bà khỏe mạnh, thận của bà sẽ được...Chúc phước cho bà! Cứ đi ngay.

Tôi không chữa lành. Tôi không thể chữa lành. Tôi không phải là một người chữa lành.

³¹⁰ Chị nghĩ gì khi Ngài nói về lưng anh ấy, chị có tin lưng của chị, cũng khỏe được chứ? Được rồi, cứ đi, tin điều đó, thế thì...Cứ đi hãy tin điều đó, với tất cả tấm lòng của chị.

³¹¹ Lưng của chị cũng vậy, chị tin rằng Đức Chúa Trời làm cho chị khỏe mạnh không? Hãy đi, tin nó, với tất cả tấm lòng của bạn. Đức Chúa Trời sẽ ban cho nó nếu chị...Chị phải tin vào điều đó, mặc dù.

³¹² Chị có tin rằng Đức Chúa Trời, cũng sẽ làm cho chị khỏe mạnh không? [Người chị nói, “Ngợi khen Chúa! Tôi chắc chắn tin.”—Bt.] Được rồi. Đức Chúa Trời ban phước cho chị. Chỉ cứ hành động đúng và tin với tất cả tấm lòng của chị.

³¹³ Hãy đến, thưa ông. Một giọt màu trắng rơi xuống. Chẩn đoán về điều đó sẽ cho thấy bệnh tiểu đường. [Người anh đó nói, “Bệnh tiểu đường.”—Bt.] Ông có tin rằng Ngài sẽ làm cho ông khỏe mạnh không? Chúng ta hãy đến Đồi Sọ để thay máu bây giờ. Bởi đức tin, trong Danh của Chúa Jêsus Christ, xin cho anh ấy được chữa lành. A-men. Đức Chúa Trời ban phước cho anh, thưa anh. Hãy tin bằng cả tấm lòng. Anh có tin không? [“Hoàn toàn đúng.”]

³¹⁴ Còn một số bạn trong số khán giả bây giờ thì sao? Các bạn có tin với tất cả tấm lòng, rằng Chúa Jêsus Christ hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi không? Các bạn có tin điều đó không? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.]

³¹⁵ Còn ở trên khu vực này thì sao? Cô gái nhỏ đang ngồi, đang nhìn ngay vào tôi ở đó, đang chịu khổ với bệnh phụ nữ, cô có tin rằng Đức Chúa Trời sẽ làm cho cô khỏe không? Chỉ mặc một chiếc áo khoác màu xanh lam. Được rồi. Hãy tin đi nào, Chúa Jêsus Christ làm cho cô khỏe mạnh. Nó chỉ đơn giản vậy thôi.

³¹⁶ Người phụ nữ ngồi ngay sau cô, tóc đen. Cô ấy nói, “Cảm ơn Ngài, Chúa ôi.” Điều gì đó ập đến với cô ấy. Cô ấy không biết Nó là gì. Bệnh bàng quang đã lìa khỏi cô, đang ngồi ngay đó, ngay phía sau người phụ nữ đã được chữa lành ngay lúc đó. Nếu bà tin tưởng với tất cả tấm lòng ở đó, thưa bà. Bà tin không? Được rồi, giơ tay lên nếu bà muốn tiếp nhận nó. Đức Chúa Trời làm cho bà khỏe mạnh.

Còn người này ở dưới đây, người nào đó ở đây?

³¹⁷ Phía sau đó trong cử tọa, bây giờ thực sự tôn kính. Đừng di chuyển. Đây, những bệnh này sẽ đi từ người này sang người khác.

³¹⁸ Còn ông thì sao, thưa ông? Người đàn ông lớn tuổi này đang ngồi trên chiếc ghế này? Ông tin không? Ông có tin rằng Đức Chúa Trời có thể chữa lành cho ông không? Viêm khớp, và ông đã bị viêm phế quản. Ông tin rằng Đức Chúa Trời sẽ làm cho điều đó tốt không? Ông tin không? Được rồi, ông có thể có những gì ông cầu xin. “Nếu ông có thể tin!”

³¹⁹ Cô nghĩ thế nào, thưa cô, ngồi bên cạnh ông ấy? Cô, cũng tin chứ? Cô tin không? Cô có tin rằng Đức Chúa Trời có thể cho tôi biết bệnh của cô là gì không? Cô ở cách xa tôi. Chỉ cần tin Ngài bây giờ. Cô có tin tôi đã nói cho cô biết Lễ thật không? Thế thì bệnh huyết áp cao của cô sẽ giảm xuống. Cô tin không?

³²⁰ Bạn cũng, giơ tay lên. Bạn đang cố gắng khuyến khích cô ấy. Bạn tin rằng Đức Chúa Trời có thể cho tôi biết điều gì...Bạn đã rất tốt khi giúp cô ấy, bây giờ Đức Chúa Trời sẽ vui để giúp bạn. Bạn có một vấn đề thuộc linh mà đã làm phiền bạn. Nếu đúng, hãy vẫy tay như thế này. Nó sẽ được giải quyết bây giờ. Ngài làm cho nó đúng.

³²¹ Bao nhiêu người tin? Bao nhiêu người trong số các bạn sẽ tin nhận-...đó không phải là một Cơ-đốc nhân, có cảm—cảm giác rằng Chúa Jêsus Christ hiện diện ở đây, mà muốn đứng lên bây giờ, nói, “Chúa Jêsus ôi, con muốn tự nhận mình là tội nhân, Ngài có tha tội cho con không?” Đứng lên trên đôi chân của mình. Đức Chúa Trời ban phước cho ông, thưa ông. Đức Chúa Trời ban phước cho bạn. Đức Chúa Trời ban phước cho bạn. Đức Chúa Trời ban phước cho bạn. Đức Chúa Trời ban phước cho bạn. Đó là...Đức Chúa Trời ban phước cho bạn, cho anh, cho chị, cho anh. Nay, Ngài thấy các bạn. Ngài ghi tên bạn xuống khi bạn làm điều đó.

³²² Ở trên đây với ban công, đứng lên, nói, “Lạy Chúa Jêsus, con muốn, con muốn được xác định. Con muốn sự thương xót cho linh hồn con.” Xin Đức Chúa Trời ban phước cho ông, thưa ông. “Con muốn sự thương xót, Chúa Jêsus ôi.”

323 Bạn không thể thấy, bạn ơi, đó là Ngài ở đây chẳng? Đức Chúa Trời ban phước cho bạn, chàng trai trẻ. Đức Chúa Trời ban phước cho bạn. Đức Chúa Trời ban phước cho cô, cô gái trẻ. Đó là điều tuyệt vời nhất mà bạn từng làm. Bây giờ người nào khác chưa làm được điều đó, hãy đứng lên, nói, “Lạy Chúa Jêsus, con muốn được nhận diện. Con đang xác nhận bản thân, tối nay.”

324 “Kẻ nào xưng tội mình, sẽ được thương xót. Người nào giấu tội lỗi mình, sẽ không thịnh vượng.”

325 Chị sẽ, ở trong sự Hiện diện của Ngài chứ? Đức Chúa Trời ban phước cho bà, thưa bà. Tôi muốn...Đức Chúa Trời ban phước cho bà. Vâng. Và Đức Chúa Trời ban phước cho bà. Xin Đức Chúa Trời ban phước cho ông, thưa ông. Đức Chúa Trời ban phước cho bà, bà ơi. Chúa ban phước cho bạn.

326 Các bạn nói, “Điều đó có nghĩa là gì không?” Giữa cái chết và sự sống, đó là sự khác biệt.

327 Các bạn có nhận ra sự Hiện diện của Ngài ở đây không? Các bạn có nhận ra điều đó không? Bạn cảm thấy điều đó không? Đấy, các bạn thấy Nó, các bạn thấy Nó đang làm việc. Đó là Ngài. Đó là chính xác những gì Ngài đã phán Ngài sẽ làm. Các bạn tin điều đó không? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.]

328 Người nào khác nói, “Lạy Chúa, con muốn tự xác nhận mình là tội nhân. Bây giờ xin Ngài tha thứ cho tội lỗi của con.” Nếu bạn đang đứng rồi, chỉ cần giơ tay lên. Một số bạn xung quanh các bức tường, giơ cao...Đức Chúa Trời ban phước cho các bạn. Đức Chúa Trời ban phước cho bạn. Người nào khác nói, ở trên ban công ở phía sau, nói, “Con muốn xác định chính mình, Chúa Jêsus ôi. Con cầu xin lòng thương xót, tối nay, trong sự Hiện diện Thiêng liêng của Ngài, tin rằng, chính Đức Chúa Trời mà sẽ phán xét con, sự Hiện diện của Ngài ở đây bây giờ. Ngài biết rằng Ngài đang phán với tấm lòng con và nói với con rằng con sai. Con muốn đứng lên và nói rằng con sai. Con xưng nhận sai trật của con. Ngài đang lên án con, trong lòng con.” Đó là lý do tôi dừng hàng người cầu nguyện. Đức Chúa Trời ban phước cho bạn. Đức Chúa Trời ban phước cho bạn.

329 Các bạn nghĩ tôi dùng việc đó để làm gì? Tôi dùng nó lại vì tôi biết điều đó phải xảy ra.

330 Bây giờ, có những người khác ở đây, mời các bạn đứng lên? Đứng lên và nói Điều gì đó đang nói với tấm lòng bạn, “Người sai rồi.” Đức Chúa Trời ban phước cho bạn, thưa quý vị. Đức Chúa Trời ban phước cho bạn. Đức Chúa Trời ban phước cho bạn. Đức Chúa Trời ban phước cho bạn. “Con đã sai. Tha thứ cho con, Chúa ôi. Con đang xác nhận chính mình. Con đứng lên, Chúa ôi, trong sự Hiện diện của Ngài. Con biết Ngài đang ở đây. Con...Ngài phải có ở đây. Ngài đã phán đây sẽ là điều—điều Ngài sẽ làm. Bây giờ con thì...con nhìn thấy dấu hiệu, và con biết nó đã được giải thích với con rằng đó được cho là dấu hiệu của thời đại này. Con nghe Tiếng gọi trở lại với sự ăn năn. Con đây, Chúa ôi. Con tin dấu hiệu. Con nghe Tiếng.”

331 Tiếng đang phán với các bạn giờ này! Hãy quay về, Hỡi dân tản lạc! Hãy quay về, Hỡi ngôi sao lang thang! Hãy quay về, Hỡi người đã bị trục xuất! Hãy quay về, tối nay!

332 Các bạn sẽ quay về chứ? Cứ đứng lên và nói, “Tôi tự xác nhận mình như là một tội nhân, đang cầu xin sự thương xót.” Mời các bạn làm điều đó, người nào khác? Đức Chúa Trời ban phước cho bà, thưa bà. Đức Chúa Trời ban phước cho con, lên đó, con trai. Nếu tôi bỏ sót các bạn, Ngài sẽ không. Đức Chúa Trời ban phước cho bà, thưa bà. Điều đó rất tốt. Điều đó rất tốt. Còn người nào khác không? Chỉ cứ...Tôi muốn giữ thêm một phút nữa, bởi vì tôi vẫn cảm thấy một gánh nặng nhỏ ở đây, đây. Còn người nào khác không? Đức Chúa Trời ban phước cho bà, thưa bà. Đó là cách để làm điều đó. Chính là thế. Người nào khác, “Tôi muốn tự xác nhận, tôi tự đứng lên và nói tôi sai. Tôi đang cầu xin sự thương xót”? Mời bạn làm điều đó? Thật nhanh trước khi chúng ta đi xa hơn, đứng lên và nói, “Con muốn tự xác nhận, Chúa Jêsus ôi.” Đức Chúa Trời ban phước cho cô, thưa cô.

333 Các bạn biết, có lẽ trước khi các bạn về đến nhà, nhưng đôi khi hay sẽ có một màn sương mù đến trước mặt các bạn. Có lẽ sáng nào đó bác sĩ sẽ đến và ông sẽ cảm thấy mạch của bạn đang ngừng đập, không gì khác có thể được làm nữa. Lúc đó bạn sẽ

cảm thấy các làn sóng lạnh lẽo của sự chết trôi vào mặt bạn. Bạn sẽ nhớ lại những gì bạn đã làm.

³³⁴ Hãy nhớ, họ không thể chôn bạn quá sâu, họ không thể làm điều gì cho bạn. Đức Chúa Trời đã hứa, “Ta sẽ làm các người sống lại, ở ngày sau rốt.” Nhìn xem. “Kẻ nào nghe Lời Ta và tin Đấng đã sai Ta, thì có Sự sống Đời đời và sẽ không đến sự Phán xét, nhưng đã vượt qua sự chết mà đến với Sự sống.” Người nào đó chà xát Điều đó ra nếu bạn có thể. Chúa Jêsus Christ đã phán Điều đó. “Kẻ nào tin (đó là ‘hiểu’) Lời Ta và tin vào Đấng đã sai Ta, thì có Sự sống Đời đời, sẽ không bao giờ đến trong sự Phán xét, sự định tội đâu, nhưng đã vượt qua sự chết mà đến với Sự sống.” Bởi vì, người đó đã tin vào Con độc sanh yêu dấu của Đức Chúa Trời, rằng Đức Chúa Trời đã dấy lên, cách đây hai ngàn năm, và hiện đang sống ở đây, tối nay, tỏ cho thấy thuộc tính của Ngài về sự sống lại của Ngài.

³³⁵ Có người nào khác đứng lên, sau đó, người khác nói, “Tôi muốn tin nhận Điều đó. Tôi muốn tin nhận Ngài?” Đức Chúa Trời ban phước. Đức Chúa Trời ban phước cho bạn. Điều đó rất tốt, cô à. Đó là điều đúng cảm. Tôi muốn các bạn để ý.

³³⁶ Tôi đã chờ đợi một sự kêu gọi tin nhận, ở đây cách đây đã lâu, nhiều người đi lên, nhai kẹo cao-su, đâm vào nhau trong hàng.

³³⁷ Nhưng các bạn để ý sự chân thành trên gương mặt của họ những người đó không? Những phụ nữ trẻ, ngay cả sau việc lên án họ về việc cắt tóc của họ, trang điểm mặt mày; với đồ trang điểm trên mặt, và tóc ngắn bông bông, đứng ngay lên giống như vậy, “Tôi là tội nhân. Xin thương xót tôi, Đức Chúa Trời ôi.” Đó là những Hạt giống đang nằm đó. Ánh Sáng phát ra trên nó, và họ biết điều đó. Đức Chúa Trời ban phước cho các bạn.

Chúng ta hãy cúi đầu giờ này.

³³⁸ Tôi muốn mọi người tin ở đây, mà đang đứng gần người mà đứng lên đó, đặt tay anh em trên người đó, (được không?), người mà đã đứng lên. Họ đang đứng bên anh chị em. Nếu anh là Cơ đốc nhân, hãy đặt tay anh trên họ, “Chị ơi, anh ơi, tôi đặt tay trên anh chị bây giờ. Tôi sẽ cầu nguyện.”

³³⁹ Lạy Cha trên Trời, có những người ở đây tối nay mà—mà tin Ngài. “Một số hạt giống rơi xuống dọc đường,” Ngài phán, “chìm chóc đến và tha nó đi. Những hạt khác rơi trên đất đá sỏi, và gai góc và tật lê. Nhưng một số rơi qua trên đất tốt, phì nhiêu.” Và sự Hiện diện của Ngài đang ở đây, tối nay, đã thuyết phục nhiều người ở đây tối nay mà Ngài là Con Đức Chúa Trời, rằng Ngài sống mãi mãi. Và Ngài đã hứa, bởi vì Ngài sống, chúng con cũng có thể sống.

³⁴⁰ Lạy Chúa Jêsus, họ đã sống lại và đứng như một chứng nhân mà họ đã tin Ngài. Bây giờ, Chúa ôi, con biết Ngài sẽ ủng hộ cho họ trong Ngày đó. Xin nhậm lời, Chúa ôi. Con dâng họ cho Ngài, như Danh Chúa Jêsus Christ. Xin cho họ đến nhà thờ tốt đẹp nào đó và chịu báp-têm trong phép báp-têm Cơ-đốc. Xin cho họ tự gia nhập với nhóm người tin tốt đẹp đó. Xin cho họ được đầy dẫy Đức Thánh Linh. Xin cho họ là những chiến tích của Phúc Âm, những viên ngọc trên mào triều thiên của Ngài vào Ngày đó. Và nếu con không bao giờ thấy lại họ phía này của Ngày vĩ đại đó, xin cho con thấy họ Ngày đó như trong khải tượng, nói rằng, “Anh không nhớ tôi sao? Đó là ở Baton Rouge, đêm đó, mà tôi đứng lên.” Xin nhậm lời, Cha ôi. Họ là của Ngài, qua Danh của Đấng Christ.

³⁴¹ Đây là, đặt trước con, một hộp khăn tay, đôi giày nhỏ, ủng, khăn tay, và vải vóc, và tạp dề. Trong Kinh Thánh, chúng con được dạy, rằng họ lấy từ thân thể của Thánh Phao-lô, khăn tay và tạp dề, những tà linh đã ra khỏi dân sự. Bây giờ, lạy Cha, chúng con biết rằng chúng ta không phải là Thánh Phao-lô, nhưng Ngài vẫn là Đức Chúa Trời giống như vậy, vì vậy con cầu nguyện để Ngài sẽ ban cho những kết quả tương tự, như thế hệ này chân thành tin tưởng. Họ không bao giờ tin Phao-lô vì ông là Phao-lô; họ tin Phao-lô bởi vì Ngài đã xác định chính Ngài với Phao-lô. Bây giờ họ tin điều tương tự tối nay, lạy Chúa, rằng Chúa đã được xác định giữa chúng con, tối nay. Và một ngày, chúng con nói...

³⁴² Một nhà văn đã nói với chúng con, rằng, “Y-sơ-ra-ên đang trên đường đến đất hứa, và Biển Đỏ cản đường, cắt đứt họ với miền đất hứa.” Trước giả nói, rằng, “Đức Chúa Trời đã nhìn xuống qua Trụ Lửa đó, với đôi mắt giận dữ, khi Nó di chuyển trên

Y-sơ-ra-ên. Nó làm nên sự mù quáng, bóng tối cho người không tin, và ánh sáng cho Y-sơ-ra-ên. Và khi Biển Đỏ đỏ cả đường, nó bèn sợ hãi, và nó cuốn trở lại, và dân Y-sơ-ra-ên đã vượt qua miền đất hứa trên vùng đất khô.”

³⁴³ Lạy Chúa là Đức Chúa Trời, xin nhìn xuống tối nay, qua Huyết của Chúa Jêsus Christ, Con Ngài. Khi con đặt tay lên những chiếc khăn tay này, khi chúng được đặt trên người bệnh, xin Đức Thánh Linh, Chúa ôi, nhìn trên người đó, và bệnh tật có thể lìa khỏi nó, và xin cho họ có thể băng qua vùng đất đỏ với sức khỏe tốt và sức mạnh. Điều đó, Kinh Thánh nói, “Trên hết mọi sự,” mà họ mong muốn rằng chúng con sẽ “thịnh vượng về sức khỏe.” Xin nhậm lời, Chúa ôi. Con gửi họ, trong Danh của Chúa Jêsus Christ. A-men.

...tôi sẽ đi theo,
 Ngài dẫn đi đâu...(chúng ta hãy cứ hát)...sẽ đi theo liền,
 Tôi sẽ đi với Ngài, (bây giờ sự Hiện diện của Ngài ở đây, chúng ta hãy thờ phượng Ngài trong bài hát, cách êm dịu), luôn mọi ngày.

³⁴⁴ Các bạn có thể hát nó thực sự như thế này không?

Ngài dẫn đi đâu tôi sẽ đi theo liền,
 Ngài dẫn đi đâu tôi sẽ đi theo liền,
 Ngài dẫn đi đâu tôi sẽ đi theo liền,
 Tôi sẽ đi (nếu các bạn muốn, bây giờ hãy giơ tay lên), với Ngài luôn mọi ngày.

Bây giờ chúng ta hãy đứng lên, giơ tay một lần nữa.

...Ngài qua khu vườn,

³⁴⁵ Bây giờ mọi người hãy hát trong Thánh Linh. Sứ điệp thật gay gắt. Chúng ta hãy thờ phượng Ngài trong sự Hiện diện của Ngài. Ngài thích được thờ phượng.

...khu vườn,
 Tôi sẽ đi với Ngài qua khu vườn,
 Tôi sẽ đi với Ngài, với Ngài luôn mọi...

³⁴⁶ Bây giờ chúng ta hãy ngân nga nó. “Tôi có thể...” Bây giờ khi các bạn đang làm điều đó, tôi muốn các bạn bắt tay ai đó,

nói, “Đức Chúa Trời ban phước cho bạn, người hành hương. Đức Chúa Trời ban phước cho bạn, người hành hương,” như thế. Chúng ta là một với nhau. Giám Lý, và Báp-tít, Trưởng Lão, Ngũ Tuần, tất cả bắt tay với nhau, “Đức Chúa Trời ban phước cho bạn, khách hành hương.” Đó là những gì chúng ta đang là: những người hành hương.

...khu vườn,

³⁴⁷ Đức Chúa Trời ban phước cho bạn, người hành hương. Đức Chúa Trời ban phước cho bạn. [Anh Branham và hội chúng tiếp tục bắt tay. Bằng trống—Bt.]

...khu vườn,

Bây giờ chúng ta hãy giơ tay lên.

Tôi sẽ đi với Ngài, ồ, với Ngài luôn mọi đường.

³⁴⁸ Chúng ta hãy cúi đầu, khiêm nhường, cầu nguyện. Đừng quên, buổi sáng, trường Chúa Nhật.

³⁴⁹ Bằng cách nào đó hay cách khác, tôi thật sự cảm thấy sự Hiện diện của Đức Chúa Trời rất thật trong tấm lòng tôi. Thật khó để tôi rời đi, tối nay, bằng cách nào đó. Tôi cảm thấy Đức Thánh Linh vui lòng, tối nay. Chúng ta có thể sẽ có một cuộc nhóm tuyệt vời ngày mai, khi thấy mọi người đến với Đấng Christ, các bạn thấy đấy. Có người thắc mắc tại sao tôi không bao giờ kêu gọi tin nhận. Tôi chờ đợi cho đến khi tôi được dẫn dắt để thực hiện điều đó. Hiểu không?

³⁵⁰ Tôi tin tưởng rằng tất cả những người đã giơ tay, hoặc đứng lên, tôi tin tưởng rằng các bạn sẽ ở một nhà thờ tốt nào đó vào ngày mai, nhận chỗ của mình giữa các tín đồ.

³⁵¹ Trong khi chúng ta cúi đầu, sẽ mời mục sư ở đây tiến lên, nếu anh ấy muốn, để kết thúc buổi nhóm. Đức Chúa Trời ban phước cho các bạn bây giờ, với những mái đầu và tấm lòng của chúng ta cúi xuống trước Đức Chúa Trời.

TIẾNG CỦA DẤU HIỆU VIE64-0321E

(The Voice Of The Sign)

Sứ điệp này được giảng bởi Anh William Marriion Branham, được ban phát bản gốc bằng tiếng Anh vào tối thứ Bảy, ngày 21 tháng Ba, năm 1964, tại Trường Trung Học Denham Springs ở Denham Springs, Louisiana, U.S.A., được lấy từ một băng ghi âm từ tính và được in nguyên văn bằng tiếng Anh. Bản dịch Tiếng Việt này được in và phân phát bởi Cơ quan xuất bản Voice Of God Recordings.

VIETNAMESE

©2021 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS

P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.

www.branham.org

Thông báo bản quyền

Tác giả giữ bản quyền. Sách này có thể được in tại nhà dành cho việc sử dụng cá nhân hay được phát ra, miễn phí, như một công cụ để truyền bá Phúc Âm của Chúa Jêsus Christ. Sách này không được bán, sao chép trên quy mô lớn, đăng trên trang web, lưu trữ trong hệ thống phục hồi, dịch sang những ngôn ngữ khác, hay sử dụng dành cho việc xin ngân quỹ mà không có sự cho phép được viết rõ ràng của Voice Of God Recordings®.

Để biết thêm thông tin hay tài liệu có sẵn khác, xin vui lòng liên hệ:

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org